VISURI MĂREȚE, îndrăzneală și inițiativă

Totdeauna te încearcă un sentiment de bucurie atunci cînd constați că un om cunoaște cu prisosință tainele meseriei pe care a îndrăgit-o, cînd din mîna lui vezi ieșind lucruri frumoase și trainice.

Trăim vremurile marilor năzuinți. Visurile cele mai îndrăznețe și le pot făuri tinerii din patria noastră, convinși fiind că le vor vedea îndeplinite. Alături de toți oamenii muncii din patria noastră — tineretul știe că eforturile comune ale tuturor sînt dedicate construirii socialismului. Acest lucru îi însuflețește pe tinerii noștri muncitori, îi face să participe efectiv la marea bătălie pașnică ce se duce pentru bunăstarea și fericirea poporului. O inovație, o raționalizare, aplicarea unei noi metode înaintate de lucru sînt, fără îndoială, factori care contribuie ca mașina la care lucrezi, tinere muncitor, să producă azi mai mult decît ieri, mîine mai mult decît azi. Tu îți cunoști cel mai bine mașina, locul de muncă, știi care-ți sînt sarcinile de plan, știi cel mai bine ceea ce ai nevoie pentru a munci în așa fel încît să te situezi în rîndurile fruntașilor fabricii. Indrăznind și perseverînd este cu neputință ca visurile tale, inițiativa ta să nu dea roade.

De cîtva timp ziarele au relatat faptul că tinerii din sectorul mecanică I de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală au schimbat complect, din proprie inițiativă, aspectul locurilor de muncă, iar acum consideră întreaga întreprindere ca pe propria lor gospodărie. Așa s-a născut inițiativa de aci. S-a făcut ordine și curățenie în dulapurile de scule, la locul de muncă, iar în fiecare sîmbătă, la sfîrșitul săptămînii, întreaga fabrică îmbracă, cum s-ar zice, haină nouă de sărbătoare, ceea ce în gospodăria fiecăruia s-ar numi curățenie generală. In acest fel întreținerea generală a mașinilor ca și curățenia secției sînt factori firești, pe care tinerii de aci — și nu numai ei — îi consideră extrem de necesari și importanți pentru creșterea productivității muncii. Ei nu au neglijat nici așa-zisele lucruri mărunte: igiena individuală și ținuta, eliminarea timpilor morți în producție, atitudinea de respect față de maiștri și față de toți tovarășii de muncă.

La uzinele „Matyas Rakosi" în altă parte a Capitalei, membrii brigăzii lui Năstase Mitroi au hotărît să aplice diferențiat un complex larg de metode înaintate. Metodele Bikov sau Bortkevici, Kolesov sau Culaghin și altele le aplicau ei și înainte. Nu se poate spune că nu obțineau și rezultate în urma acestui fapt, dar ele erau departe de cele maxime. Analizînd cu îndrăzneală munca lor, ei au ajuns la inițiativa potrivit căreia întreaga brigadă a trecut să aplice metodele cele mai potrivite în raport cu piesele și operațiile de executat. Preocuparea aceasta de îmbunătățire continuă a metodelor de muncă a dus la faptul că toți membrii brigăzii și-au adaptat mult mai bine decît înainte sculele la operațiile pe care le execută.

Sînt multe și însemnate inițiativele tinerilor în fruntea cărora stau utemiștii care acum, în preajma mărețului eveniment din viața organizației noastre — al doilea Congres al U.T.M. — își sporesc contribuția în producție, iau parte activă la organizarea mai bună a muncii în întreprinderi. Birourile organizațiilor de bază U.T.M. și activiștii utemiști au datoria să sprijine și să acorde atenție tuturor inițiativelor venite din rîndul maselor de tineret. Pe baza unei cunoașteri amănunțite a particularităților fiecărui loc de muncă, birourile organizațiilor de bază U.T.M. din fabrici și uzine și organele U.T.M sînt obligate să-și îndrepte atenția în direcția sprijinirii inițiativelor creatoare ale tineretului muncitor. O experiență pozitivă în această direcție a acumulat comitetul U.T.M. de la mina Lupeni în direcția aplicării în sectorul IV B a inițiativei ce se desfășoară sub chemarea: „O fășie de cărbune cu tăiere într-un singur schimb". Acest lucru a făcut ca sectorul IV B al tineretului să se situeze printre sectoarele fruntașe pe mină, dînd pe luna ce a trecut aproape 1.000 tone de cărbune peste plan.

Din păcate însă se mai găsesc încă organe și organizații de bază U.T.M. care nu acordă nici un fel de atenție inițiativei tinerilor, noului. Negativă este în această direcție, atitudinea organelor U.T.M. de la uzinele de motoare și piese de schimb „Vasile Tudose" și de la I.M.S. Cîmpulung. Tinerii din aceste întreprinderi au nevoie de ajutorul lor în vederea aplicării inițiativei tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu" sau a inițiativei brigăzii lui Năstase Mitroi. Aminarea nejustificată, de altfel, de pe o zi pe alta a acordării ajutorului de care au nevoie, vitregește pe tinerii din cele două mari întreprinderi piteștene de a aplica în munca lor ceea ce este nou, înaintat. Și asta numai pentru simplul motiv că nici unul dintre activiștii utemiști regionali sau raionali n-au instruit și n-au trasat sarcini în această direcție, iar comitetele U.T.M. din aceste întreprinderi nu fac nimic pînă nu primesc „dispoziții de la centru". Unde este atunci preocuparea comitetului regional U.T.M. — și nu numai a sa — pentru tot ceea ce este nou? De asemenea, unde este inițiativa organelor și organizațiilor U.T.M. din întreprinderi? Tinerii din cele două întreprinderi ar fi bucuroși dacă răspunsul va fi dat prin fapte.

Zilele care ne mai despart de cel de al doilea Congres al U.T.M. sînt tot mai puține la număr. Cel mai de seamă eveniment din viața organizației noastre se cade să fie întîmpinat cu noi succese în munca de zi cu zi.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2215 | 4 PAGINI — 20 BANI | sîmbătă 16 iunie 1956

Pe șantierul național al tineretului de la Năvodari

In Dobrogea, la Năvodari, ia ființă o nouă unitate industrială, prevăzută în cel de al doilea plan cincinal: fabrica de superfosfați și acid sulfuric.

Acum cîteva săptămîni constructorii au primit în mijlocul lor noi tovarăși de muncă: primii brigadieri care, răspunzînd la Apelul C.C. al U.T.M., au venit să lucreze pe șantierul național al tineretului de la Năvodari. Ei sînt prețuiți de toți constructorii pentru munca și priceperea lor. Zilnic, membrii brigăzii a II-a condusă de Ion Izdrăilă și cei ai brigăzii I-a, condusă de Ion Comănescu, depășesc planul cu 28—35 la sută. Cu tineri ca Gh. Burlacu, Ion Frățilă, Gh. Ciobanu, Ionel Crețu, Vasile Dobre și mulți alții, care dau cîte două norme pe zi, se mîndresc cei 140 de brigadieri care lucrează în prezent pe șantier. Alături de ei vor veni în curînd, pînă la deschiderea celui de al II-lea Congres al U.T.M., alți 560 de brigadieri.

Constructorii și brigadierii de pe acest șantier au atacat încă de pe acum aproape toate obiectivele prevăzute. Peste cîteva săptămîni vor începe lucrările și la ultimele construcții ale fabricii: centrala termică și stația de transformatori.

Incă de pe acum, se conturează primele construcții ale uzinei de acid sulfuric.

Construcția celei de a doua unități a fabricii — uzina de superfosfați, prima de acest fel din țara noastră — a început de scurtă vreme. Muncitorii au terminat săpăturile fundației celor 6 hale și lucrează în prezent la turnarea betonului.

Pentru muncitorii de pe șantier s-au asigurat condiții bune de viață și muncă. Ca și ceilalți constructori, brigadierii au la dispoziție dormitoare spațioase, băi, cantină, unde li se servește o masă consistentă. Peste puțină vreme vor fi amenajate un teren de fotbal, două terenuri de volei și baschet, o pistă de atletism, un club cu toate cele necesare petrecerii plăcute a timpului liber. Se vor prezenta filme, programe artistice, vor avea loc șezători, excursii etc.

La cîțiva kilometri de viitoarea fabrică de superfosfați și acid sulfuric, se înalță pentru cei ce lucrează pe șantier un orășel muncitoresc. Cei ce vor locui aici vor primi apartamente spațioase, confortabile. In noul orășel se vor amenaja magazine, un teatru, cinematograf, club, școală, parc. Pînă la sfîrșitul anului vor fi dați în folosință 1.900 m.p. de locuit. In curs de finisare se află de pe acum 4 blocuri cu 24 de camere fiecare, iar alte 7 locuințe cu cîte două apartamente vor fi terminate în curînd. Alte 4 blocuri se află în diferite stadii de construcție.

(Agerpres)

In cinstea Congresului UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

DIN GAZETELE OSTĂȘEȘTI

Punct de agitație

(„Flota patriei")

Vestea că în zilele de 27—30 iunie 1956 va avea loc cel de al II-lea Congres al U.T.M. a fost primită cu deosebită însuflețire de către militarii utemiști din unitatea noastră. După apariția în presă a proiectului Statutului modificat al U.T.M., prin grija biroului organizației de bază s-a trecut la studierea în mod sistematic cu toți utemiștii a proiectului Statutului modificat al U.T.M. Aici ei au dezbătut fiecare capitol în parte. Tot prin grija biroului organizației de bază U.T.M., al cărui secretar este ofițerul Aurel Munteanu a fost amenajat un punct de agitație.

La acest punct au fost expuse portretele eroilor uteciști Vasile Roaită, Filimon Sîrbu, Ilie Pintilie, Olga Bancic, Elena Pavel și cîteva articole din proiectul Statutului modificat al U.T.M.

Pentru amenajarea acestui colț al Congresului au muncit efectiv utemiștii: ofițerul Lucian Teodorescu, a.c. Ana Stănică, cartnic Florian Leibo, matrozul major R. Vörös.

Cartnic
FLOREA UNGUREANU

Emisiune specială

(„Inainte")

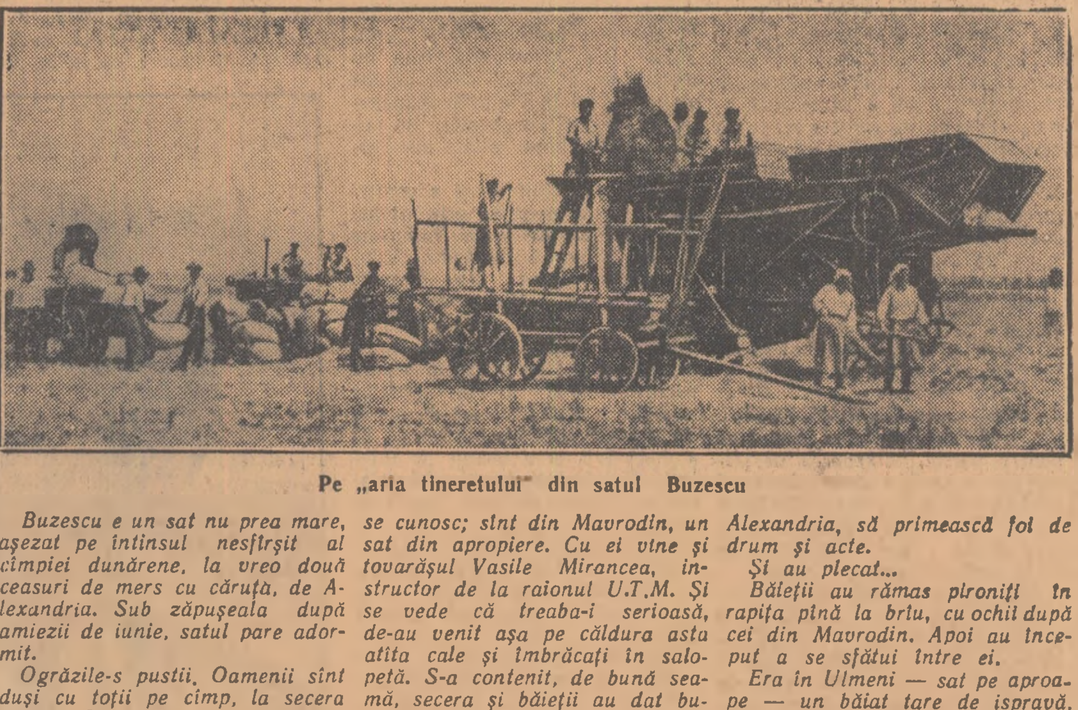
De curînd, în programul stației de radio-amplificare a fost introdusă o emisiune specială intitulată: „In cinstea Congresului U.T.M.". Zilele trecute, în cadrul primei emisiuni, în fața microfonului s-a prezentat secretarul biroului utemist. El a vorbit despre tradițiile de luptă ale tineretului patriei noastre, despre lupta ilegală a uteciștilor, precum și despre marea contribuție adusă de tineretul nostru de azi la construirea societății socialiste.

Vorbind despre realizările militarilor din unitate, el a scos în evidență succesele utemiștilor din organizația de bază, al cărei secretar este ofițerul M. Somer, care nu de mult, într-o aplicație tactică cu trageri de luptă, pe timp de noapte, au obținut toți calificativul „foarte bine". El a remarcat comportarea exemplară a sergentului Ioan Ungur, comandant de obuzier, primit de curînd în rîndul organizației U.T.M.

Și-au mai auzit atunci seara numele și alți utemiști, printre care și sergentul Emil Spînu, soldații fruntași Gheorghe Burac, Ioan Mocanu și alții.

Lt. major C. TOPLICEANU

FLĂCĂII S-AU HOTĂRÎT

Pe „aria tineretului" din satul Buzescu

Buzescu e un sat nu prea mare, așezat pe întinsul nesfîrșit al cîmpiei dunărene, la vreo două ceasuri de mers cu căruța, de Alexandria. Sub zăpușeala după amiezii de iunie, satul pare adormit.

Ogrăzile-s pustii. Oamenii sînt duși cu toții pe cîmp, la secera rapiței. S-a copt rapița și dă să se scuture. Mic și mare s-au strîns pe loturi să înlăture răul. Dacă se scutură e păcat; la bază, la Alexandria, se plătește doi lei și jumătate pe chil, Buzeștenii or să se umple de bani.

La Buzescu, pe „aria tineretului", lîngă un lan de orz se treieră rapiță înainte de mijlocul lui iunie. N-o fi aceasta un lucru prea extraordinar, dar întovărășiții au dus ieri cu căruțele peste 4.000 de chile la bază. Președintele a primit dintr-un carnet nou-nouț „prima chitanță" pe raion. Intr-un ceas ca acela, oamenii l-au văzut pe președinte că ar vrea să spună ceva și nu poate. S-a descheiat la gît și și-a scos pălăria: s-a șters cu o batistă pe ceafa arsă de soare, apoi a afurisit căldura aceea nemiloasă. Și fiindcă oamenii cătau la el, a păturit frumos hîrtia și a spus în sfîrșit, cu voce sugrumată:

— Ei! să mergem acu', fraților...

Aici, în Buzescu, am aflat și povestea celor paisprezece voinici.

E un fapt ce are ca vechime doar vreo trei zile. S-a întîmplat cînd oamenii se găseau la secera rapiței, înainte de treier, cînd dinspre drum, se iviră spre postața unde se aflau tinerii, vreo patru flăcăi. Nu-s din sat, dar se cunosc; sînt din Mavrodin, un sat din apropiere. Cu ei vine și tovarășul Vasile Mirancea, instructor de la raionul U.T.M. Și se vede că treaba-i serioasă, de-au venit așa pe căldura asta atîta cale și îmbrăcați în salopetă. S-a contenit, de bună seamă, secera și băieții au dat buluc în jurul flăcăilor ce se roteau făloși în hainele noi de doc cenușiu.

— Ne-am întors de pe șantier, fraților, începu unul mai bun de gură dintre ei, să vă spunem doar o vorbă și plecăm iar. Uite ce-i: care vrea să învețe o meserie ca lumea, să vină cu noi pe șantierele naționale ale tineretului. Este acolo — cum să spun — ca în prima linie, care ai făcut armata, trebuie să știi ce-i asta. Ei, ce ziceți?

Băieții au rămas tăcuți, răsucind pe degete fire de rapiță, semn că chibzuiesc.

Vasile Mirancea a tușit puțin să-și potrivească vocea și a făcut un pas înainte. A vorbit despre una și alta, a citit flăcăilor apelul C.C. al U.T.M., a arătat în cîteva cuvinte viața aspră, nu lipsită de greutate, a brigadierilor, dar cu atît mai frumoasă. A poftit apoi pe băieți să mai gîndească, iar cine are gînd hotărît să plece, să vină la raion la Alexandria, să primească foi de drum și acte.

Și au plecat...

Băieții au rămas pironiți în rapița pînă la brîu, cu ochii după cei din Mavrodin. Apoi au început a se sfătui între ei.

Era în Ulmeni — sat pe aproape — un băiat tare de ispravă, Stroe Constantin, dar toată lumea îi spunea „veteranul". Bătuse Stroe acesta mai toate șantierele: Buftea, stadionul „23 August", Cerna-Jiu, Bicaz... Se calificase, avea carnet de lucrător zidar, betonist. Cînd venea primăvara și băieții din satele din jur se găteau de drum spre șantiere, întreba pe Stroe: — Unde mergem acum, vericule? Și Stroe chibzuia: unde-s meșterii mai buni, care-i șantierul mai de fală, unde-i cantina mai bună... Și băieții plecau după Stroe. Dar acum, „veteranul" a plecat la armată. Cine să le dea sfatul? Oare or să plece?...

A doua zi, în fața sediului comitetului raional din Alexandria, patrusprezece tineri îl așteptau pe secretar. Erau printre ei și trei utemiști, chiar din biroul organizației de bază din comuna Buzescu: Stoica Ion, Marin Macavei și Gheorghe Pastramagiu...

Veniseră după foi de drum, pentru șantiere.

GH. PIETRARU

VIZITELE DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE A R.P.D. COREENE

Membrii delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, președintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, însoțiți de tovarășii P. Borilă, Chivu Stoica, Gh. Gheorghiu-Dej, Gr. Preoteasa, T. Rudenco, A. Tatu-Jianu, au făcut în cursul zilei de vineri o călătorie în regiunile Ploești și Stalin. Pretutindeni, pe unde au trecut delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene și conducătorii partidului și guvernului, zeci de mii de oameni ai muncii și-au manifestat entuziasmul pentru prietenia dintre popoarele romîn și coreean.

La hotarul dintre regiunile București și Ploești, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii D. Baialia, prim secretar al Comitetului regional Ploești al P.M.R., Gheorghe Stan, președintele sfatului popular regional Ploești, conducătorii organelor locale de partid, de stat și deputați în Marea Adunare Națională.

Tov. Gheorghe Stan a urat oaspeților bun sosit și a oferit, după vechiul obicei romînesc, pîine și sare. Pionierii oferă solilor eroicului popor coreean buchete de flori.

Pe străzile orașului Ploești mii de cetățeni întîmpină pe oaspeți cu flori și urale.

In orașul Ploești, cel mai mare centru al industriei petrolifere romînești, oaspeții sosesc la rafinăria nr. 1, unde sînt întîmpinați de tovarășii Ion Dumitru, ministrul Industriei Petrolului, Manea Ionescu, directorul întreprinderii, Ion Constantinescu, secretarul comitetului de partid al rafinăriei, de numeroși muncitori fruntași.

Oaspeții au vizitat apoi mai multe secții ale rafinăriei, stația de îmbuteliere a aragazului, clubul salariaților. Ei au urmărit cu interes explicațiile asupra producției și procesului tehnologic date de inginerul șef H. Rădulescu și de alți ingineri.

La despărțire, tovarășul Kim Ir Sen a urat colectivului rafinăriei noi succese în muncă.

Delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene s-a îndreptat apoi spre schela Boldești.

Continuîndu-și călătoria oaspeții au vizitat Muzeul Doftana. Ei au străbătut sumbrele coridoare și celulele fostei închisori, odaia secție H, care evocă amintirea luptei neînfricate a comuniștilor pentru libertatea poporului.

Tovarășul Kim Ir Sen a semnat la plecare în registrul muzeului.

Pe frumoasa Vale a Prahovei, trecînd prin stațiunile de odihnă înșiruite ca o salbă pe firul rîului de munte, călătorii au admirat pitorescul peisajului și totodată au putut cunoaște simțămintele de caldă prietenie cu care mii de locuitori și oameni ai muncii aflați la odihnă au înconjurat pe solii poporului coreean.

Intre Azuga și Predeal, la trecerea pe teritoriul regiunii Stalin, oaspeților le urează bun venit și le oferă tradiționala pîine și sare, conducătorii organelor de partid și de stat ale regiunii Stalin, în frunte cu tovarășul Maxim Berghianu, prim secretar al comitetului regional P.M.R. și Nicolae Iorga, președintele sfatului popular regional. Pionierii prind de gîtul oaspeților cravate roșii. Tot aici, membrii delegației R.P.D. Coreene sînt salutați cu emoție de studenți coreeni care învață în institute de învățămînt superior din orașul de la poalele Tîmpei.

In cursul după-amiezii, delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene s-a oprit cu mașinile, venind dinspre Predeal, la uzinele de autocamioane „Steagul Roșu".

Aici oaspeții au fost întîmpinați de ing. Popa Gherasim, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, Gh. Rădoi, directorul general al uzinelor, ing. Gh. Tinco, directorul tehnic, I. Dițescu, secretarul comitetului de partid al uzinelor și de numeroși fruntași în producție. In numele colectivului constructorilor de autocamioane romînești, tov. Gh. Rădoi a adresat oaspeților un călduros salut de bun venit invitîndu-i să viziteze uzinele.

In toate sectoarele uzinelor „Steagul Roșu", membrii delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene și conducătorii partidului și guvernului care-i însoțesc, au fost întîmpinați cu entuziasm și frățească bucurie de miile de constructori de autocamioane.

CONTINUARE în pag. IV

Interviu după un examen

Pentru a afla părerea unui tovarăș profesor și a asistentului său asupra muncii studenților de la Institutul politehnic din București în lumina rezultatelor obținute la primele examene, ne-am adresat tov. **Gh. Cartianu**, profesor, șef de catedră la Facultatea de electrotehnică și telecomunicații, și tov. lector **Alexandru Preda.**

INTREBARE: Rezultatele actualei sesiuni marchează un salt calitativ în munca studenților comparativ cu semestrul trecut?

RASPUNS: Vorbind despre rezultatele obținute de studenții grupelor 813 și 814 din anul III al Facultății electrotehnică și telecomunicații, la materia de specialitate „Bazele radiotehnicii" se constată într-adevăr o ridicare a nivelului general al grupelor. Numărul celor promovați la examen este mai mare decît cel din sesiunea anterioară, iar numărul studenților care au primit calificativele „bine" și „foarte bine" a crescut simțitor.

Este interesant de observat — a continuat tov. profesor Cartianu — că majoritatea studenților care au obținut rezultate bune în sesiunea trecută s-au menținut și acum. De exemplu, studenții Căldăraru Dan, Dumbravă Dorina, Cristian Ion din grupa 813 și Drăghici Aurel, Poenaru Dorin, Stătescu Elena din grupa 814, au obținut calificativul „foarte bine" în ambele sesiuni.

Imbunătățirea rezultatelor la examene se datorește, după părerea mea, unei cunoașteri mai îndeaproape a fiecărui student de către profesor și în special de către asistent, lucru ce a dat posibilitate acestora să intervină în fiecare caz în parte, să ajute pe fiecare student.

De asemenea, învingerea dificultăților de moment ivite în munca studenților care au trecut de la disciplinele de cultură tehnică generală la cele de specialitate au fost soluționate prin orele de seminar, lucrările de laborator și probele de control.

INTREBARE: Ce concluzii se desprind din rezultatele examenelor?

RASPUNS: Se observă din rezultatele la examen că studiul individual al studenților are lipsuri. Aceasta se reflectă printr-o insuficientă adîncire a problemelor de către unii studenți care se rezumă adeseori la o simplă memorizare a noțiunilor, fără o aprofundare și înțelegere temeinică.

Desigur, este sarcina noastră de a insista mai mult pe această latură în munca cu studenții. Sarcina este, poate, în mai mare măsură a profesorilor și asistenților care lucrează cu studenții în anii I și II. Dar asta nu ne scutește pe noi toți să depunem eforturi pentru a-i educa pe studenți în sensul unei munci conștiincioase, zi de zi.

Eu am epuizat ce aveam de spus mai esențial și cred că tov. lector Alexandru Preda, care ține seminar cu cele două grupe la care eu predau, vă va satisface în ce privește întrebările dumneavoastră mai la concret, să le zic așa.

Am continuat discuția cu tov. lector Preda, punîndu-i prima întrebare:

INTREBARE: Care au fost principalele obiective pe care le-ați urmărit pentru ridicarea calității muncii de învățătură a studenților?

RASPUNS: Principalele obiective pe care le-am urmărit în tot timpul semestrului au fost:

Prezența tuturor studenților grupei la orele de seminar și la lucrările de laborator, antrenarea studenților la discuții în seminar, complectarea cunoștințelor studenților cu o pregătire mai slabă printr-o activitate bogată în cadrul seminariilor și ridicarea nivelului seminariilor, prin discuții vii și interesante.

Am reușit să am la seminar o prezență bună datorită metodelor folosite. In primul rînd am grijă să trec în revistă, capitol cu capitol, materialul predat la curs, rezolvînd problemele specifice și mai complicate.

La seminar, fiecare problemă este rezolvată la tablă de cîte un student, acesta fiind controlat de tovarășii lui din bancă. O deosebită atenție dau toți studenții verificării problemei care se lucrează la tablă și dacă acest lucru se realizează, scopul seminarului este atins.

In general, efectuez un control riguros asupra studenților mai slab pregătiți. Am avut ocazia și în acest semestru să mă conving că aceste metode dau rezultate. Studenții Șerban Maria, Pascu Eugen, care pe semestrul I au fost restanțieri la această materie și Rateș I., care pe semestrul I a obținut calificativul „suficient" au luat examenul din semestrul II cu „bine". Studentul Pascu Eugen poate fi considerat acum printre studenții buni ai grupei.

INTREBARE: Căror cauze se datoresc atunci cele 9 calificative „insuficient" obținute de grupele 813 și 814?

RASPUNS: Nu m-am așteptat la un număr de 9 „căzuți". Ce m-a surprins însă, a fost faptul că au luat „insuficient" doi dintre studenții care pe primul semestru au mers bine. Explicația e totuși simplă: acești studenți s-au înfumurat și s-au culcat pe lauri crezînd că sînt atotștiutori. Realitatea a confirmat contrariul și le-a arătat că studiul trebuie continuat pe tot parcursul anului. Rezultatele proaste obținute de studenții mai slabi nu mă surprind. Ei n-au dat atenție studiului individual, încrezîndu-se în „asaltul" dinaintea examenului. „Roadele" și le-au cules. Nu este mai puțin adevărat că o parte din vină o am și eu pentru că n-am insistat îndeajuns asupra studenților respectivi la orele de seminar și nu am controlat mereu felul în care își rezolvă temele date acasă.

INTREBARE: Ce învățăminte se desprind (pentru viitor) în ce vă privește pe dumneavoastră și pe studenți?

RASPUNS: Eu personal mă voi strădui să ridic calitatea orelor de seminar și a lucrărilor de laborator, să aplic mai bine metodele despre care am vorbit. Iar pentru studenți un singur lucru, care de altfel nu este nou, însă care trebuie mereu amintit: **„Pregătirea sesiunii de examene începe din prima zi a semestrului".**

MARIN NICOLAE

LA SINAIA

De la brigada noastră volantă: M. Zonis, R. Costin și F. Popa

Ne continuăm drumul de-a lungul masivului Bucegi. Veșnic tînără și atrăgătoare, Valea Prahovei apare la fiecare reîntîlnire mereu mai frumoasă.

Dar parcă-i un făcut: tocmai acum, după ce am reușit să ne strecurăm victorioși printre furioase averse de ploaie, a început să se cearnă o burniță nesuferită. Sinaia ne primește rece, plină de ceață.

In sfîrșit, sîntem în holul casei de odihnă „Caraiman". Se pare că totuși... aici e mai plăcut decît afară. Dar iată-l și pe tovarășul Dulamă, directorul caselor de odihnă ale C.C.S. de pe Valea Prahovei.

— Tovarășe director, o clipă. V-am ruga să ne furnizați pentru cititorii ziarului nostru cîteva informații cu privire la amenajările ce s-au făcut în acest an la Sinaia.

— Cu plăcere, mai ales că mulți dintre cititorii ziarului își vor petrece desigur concediul de odihnă aici, la noi în stațiune. Ce-ați dori să aflați în primul rînd?

— Ce ne puteți spune, de pildă, despre creșterea numărului de locuri la odihnă în stațiune?

— Oaspeții care vor veni în acest an la Sinaia vor constata cu plăcere că s-a amenajat o nouă și spațioasă casă de odihnă; „Dunărea". Apoi celor cinci cantine existente li se va adăuga o nouă cantină, unde masa se va servi sistem restaurant — adică menu la alegere.

Și oaspeților de peste hotare, turiștilor străini li s-a rezervat o surpriză: la 15 iunie va fi complect renovat și utilat cu mobilier corespunzător hotelul „Palace".

De asemenea se desfășoară lucrări de amenajare în vederea deschiderii unui nou cinematograf. In curs de renovare se află și localul sălii de spectacole de lîngă arena sportivă.

Iar acum, în încheiere sînt în măsură să vă comunic o știre care-i va bucura mult pe tinerii amatori de a-și petrece concediul de odihnă iarna la Sinaia. Se introduc gaze naturale în stațiune. Deci, fie vară, fie iarnă, Sinaia își va primi oaspeții cu multă ...căldură.

Intr-o sală a Palatului Cultural din Sinaia

20 de ani de la moartea întemeietorului realismului socialist MAXIM GORKI

MEREU ÎNAINTE ŞI MAI SUS!

Comemorînd 20 de ani de la moartea lui Maxim Gorki, omenirea progresistă cinsteşte memoria nu numai a unuia din cei mai mari scriitori ai lumii, dar şi a aceluia care prin creaţia sa megieşte două epoci în dezvoltarea artistică a umanităţii. Gorki e primul şi cel mai mare scriitor proletar, este întemeietorul realismului socialist.

Prin opera lui Gorki tineretul zilelor noastre învaţă să preţuiască viaţa nouă creată prin lupta eroică a clasei muncitoare, învaţă totodată să urască adînc, arzător, lumea veche, a silniciei şi batjocoririi omului.

Mihail Novicov

Gorki a apărut în viaţa literară într-o perioadă istorică în care Rusia trecea prin adînci şi zguduitoare transformări. Intr-o ţară înapoiată, semifeudală, guvernată de o monarhie absolută, se dezvoltau cu iuţeală ameţitoare noile raporturi capitaliste. Ofensiva capitalului ruina milioane şi milioane de gospodării rurale, destrăma brutal vechile aşezări patriarhale, arunca pe drumuri, fără nici o sursă de existenţă mase de oameni care, adunaţi laolaltă, ar fi putut popula cîteva ţări mici ale Europei. Totodată, însă, în oraşe, fabrici, uzine, creştea, întărindu-se tot atît de repede, o armată proletară concentrată. Erau anii spulberării definitive a vechilor iluzii narodniciste, anii în care, pentru orice patriot cinstit al ţării devenea clar că trebuie căutat un nou drum revoluţionar.

Gorki s-a născut cu doi ani înaintea lui Lenin. Debutul său literar coincide cu începutul activităţii revoluţionare a lui Lenin. Cei doi oameni geniali urmau, însă, să se întîlnească ceva mai tîrziu.

In faţa tabloului înfricoşător al Rusiei ţariste de la sfîrşitul veacului al XIX-lea, tînărul Gorki a pus din primele sale scrieri, la modul cel mai ascuţit, problema destinului umanităţii. Privind cu groază şi luciditate noroiul moral în care se îneca viaţa umană, scriitorul a încordat la maximum toate resorturile talentului său pentru a transmite contemporanilor şi urmaşilor mesajul credinţei nezdruncinate în demnitatea umană. Nu-i de mirare — ne spun parcă operele sale — că lumea noastră e plină de noroi, e de mirare mai curînd că pînă şi într-un asemenea ocean de noroi cresc flori minunate ale frumuseţii umane. Cu o adevărată pasiune de culegător a adunat şi a zugrăvit Gorki tot ce poate confirma existenţa nepieritoare a frumuseţii omului.

Şi-a petrecut copilăria şi adolescenţa la periferia vieţii, cunoscînd de mic şi greutăţile existenţei mizere şi asprimea pornirilor brutale într-o lume viciată de virusul dizolvant al goanei după profituri. In lungi călătorii, traversînd pe jos distanţe uriaşe de la Volga pînă la gurile Dunării şi de acolo pînă în Caucaz, şi-a desăvîrşit pregătirea „universitară". A cunoscut îndeaproape lumea vagabonzilor, a desmoştenitilor şi a „lepădăturilor" societăţii şi de acolo, din smîrcurile desnădejdii, a ridicat imnul de slavă închinat OMULUI. In centrul operei lui Gorki se află — după propria sa expresie — „Omul rebel" care refuză să se încovoaie sub loviturile „destinului", refuză să accepte ca inevitabile, ca fatale, propriile sale căderi şi josnicii, şi, dînd la o parte desişul îndoielilor, păşeşte semeţ şi mîndru mereu înainte şi mereu mai sus în căutarea adevărului.

In scrierile de început ale lui Gorki imaginea aceasta capătă uneori o aureolă romantică — de pildă în chipul lui Danko — cel care-şi smulge inima pentru a o transforma într-o făclie ce luminează drumul oamenilor. In alte cărţi, Gorki afirmă tăria şi frumuseţea naturii umane, descoperind svîcnirile ei tocmai la acei „proscrişi", pe care morala ipocrită burgheză îi considera ca dovezi ale decăderii inexorabile a umanităţii. Mîndria şi generozitatea lui Celkaş sînt în primul rînd umane în raport cu jalnica slugărnicie a lui Gavrila cu desăvîrşire orbit din cauza lăcomiei. Gavrila e un sclav, care şi-a vîndut sufletul banului. Celkaş rămîne Om, cu toată decăderea sa, pentru că are putere să renunţe la bani. De o adîncă umanitate e şi figura lui Konovalov al cărui chip slutit de mizerie şi beţie, se luminează parcă dinăuntru atunci cînd ascultă isprăvile lui Stenka Razin şi-i pare lui Gorki atît de frumos, încît seamănă cu Stenka Razin însuşi. După cum de adîncă umanitate e şi gestul prostituatei, alungată de oameni, să-şi facă culcuş sub o luntre veche şi stricată. Intr-o noapte de ploaie şi vînt ea cheamă în văgăuna ei un vagabond şi mai oropsit decît ea şi-l încălzeşte cu corpul său. Femeia pierdută e fericită pentru prima dată — după cîţi ani poate? — îmbrăţişarea sa, vîndută înainte doar pentru satisfacerea unor instincte, a putut aduce cuiva adevărata căldură omenească.

Patosul romantic din aceste lucrări ale lui Gorki se împleteşte cu demascarea necruţătoare a cruzimii şi josniciei pe care le răspîndeşte în lume capitalismul.

Urmărind drumul „Omului rebel" în viaţă, Gorki n-a putut să nu se întîlnească cu mişcarea revoluţionară proletară. Incă în tinereţe a luat parte la Kazan la activitatea unor cercuri marxiste ale muncitorilor. După ce a devenit scriitor celebru s-a legat şi mai mult de revoluţie. In 1905, în casa lui la Moscova, a fost un depozit de arme şi sediul unui comandament al insurecţiei din Decembrie. A fost arestat şi aruncat în fortăreaţa Petropavlovsk, de unde l-a smuls protestul solidar al opiniei publice progresiste mondiale. Gorki a identificat apoi soarta sa de scriitor cu lupta revoluţionară a bolşevicilor şi a rămas fidel cauzei partidului pînă la moarte. A fost prin excelenţă un scriitor de partid şi de bună seamă tocmai în această însuşire stă unul din izvoarele principale ale măreţiei operei sale. Chiar atunci cînd greşea, el nu se rupea de partid. Cuvîntul partidului i-a fost întotdeauna sfetnicul cel mai de preţ. Preţuirea şi îndrumarea lui Lenin l-au ajutat să-şi dea seama de unele rătăciri, să se elibereze de ele. Dragostea pentru partid, încrederea nestrămutată în partidul revoluţionar al proletarilor şi în invincibilitatea cauzei clasei muncitoare au alimentat, ca o sevă dătătoare de viaţă, talentul marelui scriitor.

Spre sfîrşitul vieţii, deja în lumea socialistă, adresîndu-se scriitorilor, Gorki a pronunţat cuvintele care de atunci au devenit un fel de lozincă a scriitorilor de tip nou. Gorki cerea anume artiştilor cuvîntului să pună în centrul operelor lor ca erou principal — munca, munca creatoare a omului liber. Vorbind despre sine însuşi, încercînd să răspundă la întrebarea: „care este acea forţă care l-a făcut pe Gorki ceea ce este el", marele artist proletar sublinia de asemenea că acea forţă **„constă în faptul că el este acel care, primul în literatura rusă sau poate chiar primul din lume, a înţeles importanţa extraordinară a muncii, care zămisleşte tot ce este mai de preţ, mai frumos şi mai măreţ în lumea aceasta".**

Din această perspectivă Gorki a dat luptei de clasă a proletariatului uriaşe dimensiuni omeneşti.

Opera lui Gorki este excepţional de vastă şi de variată şi ca gen cuprinde romane, povestiri, piese de teatru, poeme, schiţe, reportaje, scenarii cinematografice şi — ca tematică — a scris despre muncitori, intelectuali, negustori, ţărani, vagabonzi, aristocraţi, a descris viaţa rusească în toate straturile ei. De mare forţă artistică sînt reportajele sale despre America. Dar, în ciuda vastităţii şi varietăţii ei, întreaga operă a lui Gorki este parcă sudată de o idee principală: supremul criteriu uman de apreciere a fenomenelor vieţii e munca — măsura în care stimulează sau frînează libera dezvoltare a facultăţilor creatoare ale omului.

De pe această poziţie a pronunţat Gorki sentinţa de condamnare fără apel a capitalismului. In operele lui Gorki sînt zugrăvite multe figuri puternice de oameni ruşi, ridicaţi din popor, bogaţi spiritualiceşte, energici, dar pe care viaţa îi împinge să-şi valorifice calităţile prin exploatarea capitalistă. Cu toţii — în ciuda marilor succese obţinute pe drumul îmbogăţirii, deşi devin „stăpîni" ai unor armate întregi de salariaţi, **ca oameni pier.** Astfel sînt Ignat Gordeev şi Iacov Maiakin din romanul „Foma Gordeev", astfel e Ilia Artamonov cel bătrîn, astfel e Egor Bulîciov. Cît de expresivă e tragedia acestuia din urmă: în atmosfera apropierii revoluţiei, simţind totodată cum i se apropie sfîrşitul, Egor se zbate să rupă lanţurile care l-au ţintuit de pămînt... Dar nu mai poate... E prea tîrziu. Părerea de rău după libertatea pe care a pierdut-o devenind stăpîn o resimte şi Ilia Artamonov şi chiar urmaşul său Piotr. Insă legea degenerării omului captat de parazitismul vieţii burgheze e inexorabilă. In Piotr abia zvîcnesc din cînd în cînd sclipirile omului puternic de altădată, copiii lui însă nu au nimic uman. (Ilia Artamonov „cel tînăr", năzuind să rămînă om, n-a putut s-o facă decît rupîndu-se de clasa sa, înrolîndu-se în mişcarea revoluţionară). Capitalismul e ca o uriaşă lipitoare care suge din om tot ce e uman. Nici o rază de lumină omenească nu mai răzbate în viaţa ultimilor descendenţi ai „uriaşului" Ilia Artamonov, cum nimic demn de rostul vieţii umane nu poţi găsi în viaţa Bessemenovilor („Micii burghezi"), în jalnica şi meschina stihie mic-burgheză.

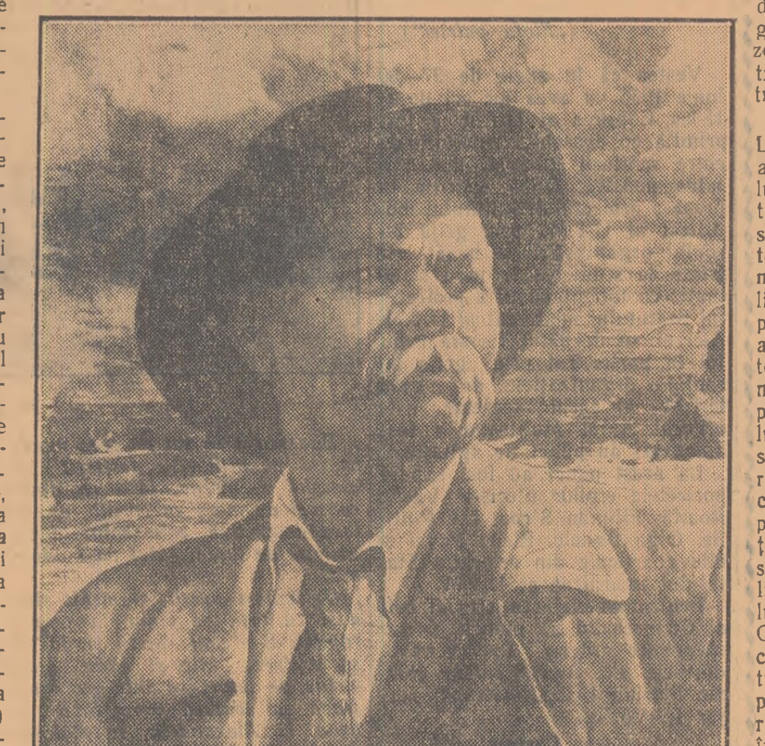
Gorki a preţuit — şi a confirmat această preţuire prin numeroase chipuri de mare frumuseţe morală (Maria Lvovna din „Vilegiaturiştii", Saşa din „Mama", Kutuzov din „Viaţa lui Klim Samghin" etc. — pe intelectualii legaţi de popor, decişi să folosească cunoştinţele lor în slujba poporului. Dar marele scriitor proletar a fost deosebit de aspru cu intelectualitatea burgheză. El a dispreţuit şi a biciuit pe intelectualii vînduţi burgheziei. Caracterul abject al vieţii lipsită de perspectiva creaţiei umane apare în cazul lor şi mai hidos întrucît se îmbracă în fraze sonore, în încercări respingătoare de a „justifica" ideologiceşte propria nimicnicie. Astfel sînt faimoşii „vilegiaturişti", „ciudaţii", lumea „celor din urmă", şi, în sfîrşit, „sufletul gol" — Klim Samghin, acest reprezentant tipic al individualismului burghez. Gorki a dedicat cea mai întinsă operă a sa („Viaţa lui Klim Samghin") demascării individualismului burghez. Pe fundalul unei grandioase fresce sociale, el a arătat cu excepţională forţă artistică ce se ascunde în spatele pretinsei „independenţe" a intelectualului individualist: meschinăria, josnicia, orgoliul, necinstea, renunţarea la valorile umane, secătuirea totală a facultăţilor omeneşti. Samghin urăşte pe Kutuzov, urăşte pe bolşevici, urăşte pe Lenin, pentru că munca şi lupta lor îl obligă să-şi dea mereu seamă de propria-i goliciune şi nimicnicie. Pentru el revoluţia are sens numai ca un mijloc de a scăpa de revoluţionari. Pînă şi cele mai grandioase probleme ale destinului umanităţii, el le apreciază în raport cu propriile sale posibilităţi de parvenire. Lenin e pentru el un duşman personal. Samghin ţine discursuri solemne despre „salvarea personalităţii" ameninţată, chipurile, de spiritul de partid, dar nu se dă înlături să-şi jefuiască propria soţie aflată pe patul de moarte. E organic incapabil să iubească oamenii

In unele din articolele sale publicistice, cît şi în scrierile privind problemele literaturii, Gorki a chemat mereu omenirea să lupte împotriva „individualismului zoologic al burgheziei".

Opera lui Gorki e o excepţională armă artistică pusă în slujba idealului comunist. Din această perspectivă a glorificat marele scriitor misiunea istorică a proletariatului.

In piesa „Micii burghezi", ridicîndu-se împotriva pretenţiei patronului său de a-i putea comanda în toate, muncitorul Nil spune: **„Stăpîn e acela care munceşte".** De atunci cuvintele acestea au devenit proverbiale. Pornind de la chipul lui Nil, Gorki a realizat o serie de figuri impresionante de autentici „stăpîni" ai vieţii, stăpîni pentru că domină viaţa prin atitudinea lor înaintată, prin hotărîrea lor de a răsturna tirania „individualismului zoologic burghez" şi de a instaura adevărata libertate umană.

In perspectiva discuţiei ce s-a dus şi se duce încă în legătură cu problema „eroului pozitiv al zilelor noastre", asemenea personaje gorkiene ca Pavel Vlasov, Pelaghia Nilovna (Mama), Simţov (Duşmanii), Nil (Micii burghezi) Maria Lvovna (Vilegiaturiştii), Kutuzov (Viaţa lui Klim Samghin) şi alţii, nu ne apar în nici un fel ca „eroi ideali", dar ne apar incontestabil ca întruchipări vii, în existenţa cărora credem cu toţii, ale idealului de viaţă spre care tinde azi umanitatea. Nu sînt eroi ideali pentru că nu sînt perfecţi în multe privinţe, pentru că cresc şi se călesc în luptă, învaţă continuu de la viaţă, se corectează în raport cu noile probleme pe care viaţa le pune în faţa lor. Dar sînt întruchipări ale idealului uman al zilelor noastre prin fermitatea cu care apără esenţa umană de ofensiva dizolvantă a individualismului burghez. Pavel Vlasov nu cunoaşte încă multe lucruri cu privire la felul cum trebuie să fie dusă lupta revoluţionară, de aceea e cîteodată nesigur, cîteodată prea încrezut, dar el ştie categoric că nu poate admite (şi nu admite) nici un compromis cu principiile de bază ale moralei revoluţionare. A trăi înseamnă pentru el a lupta pentru cauza revoluţiei. Tocmai prin această calitate el apare infinit mai puternic decît „stăpînii" care-l arestează şi-l judecă. La proces el e acuzator, iar judecătorii — inculpaţi. E o simplă femeie timidă şi incultă — Pelaghia Nilovna — dar e infinit superioară spiritualiceşte multor „intelectuali" burghezi pentru că se ridică în dragostea de mamă pînă la o înălţime necunoscută pînă atunci, iubind cu ardoare, prin fiul ei, întreaga omenire luptătoare. Un drum de creştere caracteristic oamenilor de tip nou, parcurge Kutuzov. Atunci cînd îl cunoaştem nu se deosebeşte de ceilalţi tineri intelectuali care discută „problemele arzătoare" ale timpului, decît prin figura lui masivă şi cam stîngace şi, poate, printr-o consecvenţă mai mare în susţinerea părerilor. In cursul întîmplărilor ulterioare el se detaşează însă. Iar odată cu aceasta se schimbă şi atitudinea lui Klim Samghin faţă de el. Romanul „Viaţa lui Klim Samghin" are o construcţie specifică. Toate faptele şi toţi oamenii sînt văzuţi cu ochii unui personaj negativ. După prima cunoştinţă Klim simte chiar un fel de atracţie pentru Kutuzov observînd la el aceeaşi atitudine de neacceptare a tot felul de „soluţii salvatoare" ce se năşteau şi dispăreau ca ciupercile în Rusia în anii falimentului narodnicismului. Apropierea e însă vremelnică. Klim caută să se izoleze de orice „şcoală" pentru că simte în fiecare om care năzuie spre adevăr un adversar al individualismului său organic. Kutuzov respinge teoriile mic-burgheze pentru conţinutul lor absurd şi nerealist, în numele singurului drum cu adevărat salvator — drumul revoluţiei. Şi pe măsură ce-şi dă seama de această Klim simte cum simpatia lui se transformă în ură. Il urăşte pe Kutuzov cu toată fiinţa sa, zoologic. Il urăşte pentru că în „sistemul de fraze" (aşa numea Klim Samghin orice credinţă politică) a lui Kutuzov nu găseşte nici un punct slab, nici o inconsecvenţă, nici o îndoială. Individualistul Samghin recunoaşte în Kutuzov şi în ceilalţi oameni ca el, forţa care îl va strivi. Se otrăveşte cu o ură neputincioasă şi oarbă. Revoluţia însă înaintează fără a se sinchisi de „frămîntările" sterile ale samghinilor. Sub ochii noştri Kutuzov creşte transformîndu-se dintr-un tînăr stîngaci şi timid într-un revoluţionar încercat.

A. M. GORKI

Portret de I. Brodski

In neîntrecutul portret al lui Lenin realizat de Gorki, printre alte trăsături ale geniului revoluţiei, scriitorul notează că mintea lui Lenin" **„ca acul busolei, se îndrepta întotdeauna spre interesele de clasă ale poporului muncitor.** Această supremă calitate umană, concentrată în proporţie unică la marele cîrmaciu al mişcării internaţionale muncitoreşti, o regăsim, mai mult sau mai puţin dezvoltată, la fiecare personaj revoluţionar din opera lui Gorki. Orientarea continuă spre viitor („mereu înainte, mereu mai sus") face ca prin eroi ca Pavel Vlasov sau Kutuzov, prin acţiunile, visurile şi aspiraţiile lor, citind opera lui Gorki, să putem întrezări nu numai realitatea prezentului şi a trecutului, dar şi realitatea viitorului. Creaţia literară a lui Gorki e o chemare înflăcărată spre înfăptuirea acestui viitor, un adevărat program de luptă pentru zdrobirea trecutului, pentru nimicirea întregului cortegiu de racile morale, ale burgheziei, pentru sprijinirea a tot ce este nou, creator, deschizător de perspectivă în lupta pentru eliberarea desăvîrşită a omului. In acest patos rezidă uriaşa actualitate a operei lui Gorki.

Epoca pe care o trăim, epoca zguduitoarelor răsturnări şi a uriaşelor construcţii e o epocă complexă, care pune în faţa omului mereu probleme noi, neprevăzute. Cum să te descurci în ele? Cum să deosebeşti adevărata frămîntare creatoare de parada zgomotoasă a frazelor goale de conţinut? Sau autentica grijă pentru îndreptarea greşelilor de respingătoarea văicăreală mic-burgheză a oamenilor ce se sperie de fiecare greutate nouă? Opera lui Gorki ajută enorm tineretului să găsească răspunsuri juste la asemenea întrebări, înarmîndu-l cu un criteriu sigur de orientare în viaţă. fiecare atitudine ce izvorăşte din dragostea sinceră pentru om, din dorinţa fierbinte de a mări forţa creatoare a umanităţii, răspunde sarcinii socialiste şi trebuie să fie salutată, sprijinită, încurajată. Şi, dimpotrivă, orice frază — fie de „preaslăvire", fie de „îngrijorare" ipocrită — care ascunde interesul meschin, preocupare măruntă pentru comoditatea individului izolat de societate, trebuie să fie respinsă, demascată.

De bună seamă în spiritul acestei învăţături ce se degajă din opera lui Gorki trebuie căutate şi răspunsuri la problemele ce frămîntă o parte din tinerii scriitori. Nu încape îndoială că trebuie salutată tendinţa scriitorilor tineri de a respinge poleiala idilică a realităţii, de a zugrăvi deplin adevărul vieţii. Numai că greşesc acei care cred că formulînd o atare revendicare ar descoperi ceva nou. Spre zugrăvirea adevărului întreg a tins întotdeauna creaţia realistă, iar realismul socialist al cărui întemeietor a fost Gorki, este prima metodă de creaţie care deschide în faţa creatorilor perspectiva reflectării nelimitate a adevărului vieţii. De unde atunci această frămîntare inexplicabilă pentru un lucru care, de la eliberare, constituie ţelul principal al creaţiei noastre artistice? Din păcate unii dintre tinerii noştri scriitori, fără să-şi dea seama, s-au pomenit în coada văicăritorilor, a aceloraşi văicăritori pe care îl zdrobea cu dispreţul său Gorki. Atitudinea aceasta oportunistă se vădeşte mai ales în conţinutul pe care unii îl dau „adevărului integral", înţelegînd prin aceasta un fel de obligaţie a scriitorului de a înregistra şi de a „reflecta" tot ce este negativ în viaţă. Ori, este limpede că o atare tîrîre neputincioasă în coada stihiei mic burgheze n-are nimic comun cu patosul demascării răului. Gorki subordona întotdeauna sarcinile creaţiei literare datoriei scriitorilor de a afirma forţa umană, încrederea omului în viitor, viitorul luminos al umanităţii în perspectiva izbînzii depline a luptei proletare. De bună seamă, într-o ţară care construieşte socialismul, aceasta înseamnă a reflecta şi a sublinia artistic în primul rînd noul, izbînzile socialismului, creşterea conştiinţei umane, imensa superioritate a ideologiei şi moralei socialiste. Nu cumva tocmai aceste îndatoriri esenţiale scapă din vedere acelora care pretind că în „adevărul integral" s-ar „integra" doar ceea ce este negru şi urît în viaţa noastră. O fi ăsta „adevărul" lor dar n-are nimic comun cu adevărul socialist pe care-l afirmă literatura noastră nouă. **„Toată viaţa mea am considerat — spune Gorki — ca eroi adevăraţi numai pe oamenii care ştiu şi cărora le place să muncească, oamenii care-şi propun ca scop eliberarea tuturor forţelor omeneşti pentru creaţie, pentru înfrumuseţarea pămîntului nostru, pentru organizarea pe el a unor forme de viaţă demne de om".**

Oare nu spre un atare ideal estetic tinde şi literatura noastră nouă, crescută şi educată de partidul clasei muncitoare?

Gorki s-a ocupat foarte mult de creşterea tinerilor scriitori, a ţinut conferinţe, a scris articole, a ajutat direct pe toţi începătorii talentaţi. Scriitori ca Şolohov, Leonov, Grossman, Vsevolod Ivanov, şi mulţi alţii au făcut primii paşi în literatură călăuzindu-se de sfaturile lui Gorki. Din iniţiativa lui Gorki a luat fiinţă Institutul de literatură, se edita revista „Literaturnaia ucioba" („Invăţătura literară") mai ales pentru membrii cercurilor literare muncitoreşti. In tezaurul de sfaturi pe care Gorki le dădea tineretului se găsesc multe de extraordinară actualitate pentru discuţiile noastre literare. Arătînd tinerilor scriitori că trăiesc într-o ţară în care **„faptele eroice de „glorie, cinste şi eroism" devin fapte atît de obişnuite încît multe din ele nici măcar nu mai sînt menţionate de presă",** Gorki se întreba de ce, asemenea fapte nu sînt oglindite în suficientă măsură în literatură. Şi tot singur dădea răspunsul: pentru că atenţia scriitorilor **„tot mai este îndreptată pe făgaşul vechi al realismului critic care, în mod natural şi justificat, s-a „specializat în „fenomenele negative ale vieţii".** Chemînd mai ales pe cei tineri să depăşească această tradiţie, Gorki nota că şi unele **„monstruozităţi — slăbiciunea vederii, minciuna, făţărnicia şi altele sînt fenomene deasemeni provocate de cauze naturale",** dar adăuga totodată **„aceste cauze pot fi înlăturate".**

Gorki numea pasiunea bolnăvicioasă a unor scriitori pentru laturile negative ale existenţei **„rezistenţa conservativă a realismului critic"** şi o explica prin mai multe cauze: **„Lipsa calificării tehnice-profesionale a literaţilor sau mai simplu, lipsa de cunoştinţe — „ignoranţa", neputinţa de a vedea, de a cunoaşte, de a şti. Aceste cauze se contopesc uneori cu gravitatea emoţională către trecut, către bunicuţul bătrîn a cărui unică „perspectivă" în viaţă este crematoriul. Trebuie să alăturăm acestei cauze linia de cea mai mică rezistenţă în muncă: lemnul se lucrează mai uşor decît piatra, piatra mai uşor decît fierul, fierul mai uşor decît oţelul, iar viaţa într-o căsuţă de lemn cu un singur cat este mai uşor de zugrăvit decît viaţa într-o casă de piatră sau beton armat cu multe etaje".**

Fiecare din frazele de mai sus e parcă scrisă pentru zilele noastre. Exemplul lui Gorki, minunatele sale cărţi ne arată că sarcina principală a creaţiei — în orice domeniu — fie în organizarea efortului colectiv, fie în creaţia artistică — e oglindirea măreţiei epocii noastre care, în comparaţie cu epoca trecută, e ca o casă de beton armat cu multe etaje în comparaţie cu o căsuţă de lemn cu un singur cat, e zugrăvirea chipului însufleţit al omului nou, a cărui tărie de caracter, în comparaţie cu eroul pozitiv de altădată, e ca oţelul în comparaţie cu lemnul de brad. Acesta e scopul. Pentru atingerea acestui scop luptă întregul tineret. In aceeaşi luptă e firesc să se înregistreze şi tinerii scriitori. De bună seamă în drum sînt greutăţi, lipsuri. Nu trebuie ocolite, cocoloşite, ci scoase la iveală şi invinse. Dar numai pentru a se reliefa şi mai pregnant viaţa noastră, capacitatea noastră de a merge, sub conducerea partidului, mereu înainte, mereu mai sus!

Cu ani înainte de victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Gorki scria:

„Iată, din nou, măreţ şi liber, cu capul înălţat, el calcă încet dar cu paşi siguri peste pulberea vechilor prejudecăţi, singur în ceaţa cea căruntă a rătăcirilor; ca un nor greu se întinde în urma-i praful trecutului. Inainte îl aşteaptă, tăcută, mulţimea misterelor încă nedeslegate.

. . . .

Aşa mărşăluieşte Omul rebel, înainte! şi — mai sus! Tot înainte şi — mai sus!".

Azi în ţara noastră, ca şi în multe alte ţări, Omul rebel e victorios. Dar drumul continuă. — împotriva forţelor vechiului, împotriva nimicniciei, înşelăciunii şi a făţărniciei, împotriva tuturor răbufnirilor individualismului zoologic burghez, înainte! şi — mai sus — spre culmile socialismului!

Maxim Gorki în mijlocul unui grup de tineri sovietici

Cronica literară

Îndărătul „ferestrelor întunecate"

Trebuie să recunoaştem că în viaţa literară nu circulă, din păcate, mai puţine superstiţii şi erezii decît în alte domenii. Adesea ne lovim în discuţiile purtate de la om la om de o judecată uşuratică, de aprecieri, aş spune, apriorice, bazate pe criterii care şi-au făcut loc, nu se ştie cînd, în arsenalul de instrumente pentru determinarea calităţii operei literare. Incumetaţi-vă să povestiţi unui om ce uzează de asemenea criterii subiectul unei nuvele în care e vorba de chiaburi care încearcă să terorizeze nişte ţărani muncitori, acţiunea lor culminînd cu aruncarea unor cărămizi în casa unui ţăran sărac. Veţi vedea atunci o groaznică strîmbătură şi un rînjet dispreţuitor, veţi auzi: ... „Iar o poveste cu chiaburi fioroşi? M-am săturat pînă-n gît. Şi ce caraghioslîc, nişte chiaburi care nu merg cu ticăloşia şi inventivitatea mai departe de un bombardament cu primitive cărămizi. Dar e neserios, dragă, e ultraşablon!"

De cînd oare spectaculozitatea acţiunii, absolutul inedit al faptelor, originalitatea în intrigă, chiar cu riscul îndepărtării de realitate, au devenit măsuri principale pentru valorificarea literaturii? Oare originalitatea în surprinderea felului cum se repercutează întîmplări banale în anumite împrejurări, în sufletele celor mai diferite personaje, oare priceperea de a găsi ceva cu totul nou acolo unde alţii nici nu socotesc necesar să-şi oprească privirea — atît de obişnuit li se pare peisajul — nu se află la preţ? Credem că o considerare serioasă a operei literare nu se poate în nici un caz baza pe argumentele amintite mai sus, uşor de depistat ca făcînd parte din trusa celor mai aprigi amatori de melodrame romantico-palpitante, melodrame ce nu au dat niciodată tonul şi orchestra unei adevărate literaturi. Credem că opera lui Marin Preda face parte din acele creaţii ce dovedesc că, în ciuda faptului că uzează uneori de o intrigă economicoasă, literatura îşi află valoarea, în primul rînd, în adîncimea sondării caracterelor, în pregnanţa reliefării lor. Credem că o asemenea operă demonstrează cum cea mai banală întîmplare, repetată chiar de sute de ori pe uriaşul ecran al istoriei literaturii, poate aduce aspecte încă necunoscute şi, mai ales, poate produce implicaţii psihologice, filosofice, sociale, nu numai neaşteptate dar şi deosebit de profunde. Aflîndu-se în faţa concluziilor la care ajunge după ce a mers pe urmele unor asemenea întîmplări, cititorul poate să nu observe uneori că faptul de viaţă de la care a pornit este doar A-ul din şirul alfabetic pe care l-a parcurs, dar va fi cu siguranţă încîntat de drumul interesant pe care a mers. Mai mult, am spune că va fi chiar flatat de încrederea ce i-a acordat-o autorul care, sprijinindu-se pe inteligenţa interlocutorului său, i-a dat astfel posibilitatea să vadă singur mult mai departe decît spune la prima vedere litera rece a textului.

Oricît ar părea de curios, relatînd întîmplarea cu cărămizile, noi am povestit mai sus, aşa cum se poate povesti pe scurt, subiectul nuvelei „Ferestre întunecate" de Marin Preda, nuvelă pe care o socotim, în ciuda unor inegalităţi, un succes al apreciatului ei autor. Nuvela ne-a reţinut în primul rînd atenţia fiindcă am regăsit la lectura ei o filiaţie de idei care o leagă de opere anterioare ca „Desfăşurarea" şi „Moromeţii".

In mod concret, ne referim la problema simţului istoric. Ni se pare că Marin Preda concentrează o mare parte din frămîntările eroilor lui în jurul acestui simţ, în jurul posesiunii, pierderii sau dobîndirii lui.

Pentru a se orienta în viaţă, în general, în viaţa socială, în particular, orice om are nevoie de acest simţ istoric, ca de un fel de busolă capabilă să-i arate adevărata stare de lucruri şi încotro evoluează evenimentele sociale, locul pe care trebuie să-l ocupe el în această desfăşurare de forţe. Cu alte cuvinte, omul trebuie să **simtă** epoca pe care o trăieşte, să-i seziseze pulsul, să-şi dea seama de direcţia pe care o ia mişcarea societăţii. Acest simţ, nu ţine neapărat doar de nivelul ideologic al omului, cît de poziţia lui socială, de conştiinţa lui de clasă. Ni se pare că această problemă se pune cu mai multă acuitate la sat, unde datorită unei anumite izolări, de ani şi ani pînă în prezent, datorită mentalităţii de mic proprietar care nu vede imediat dependenţa sa de procesul general economic, de viaţa socială, ţăranul îşi însuşeşte mai greu, adeseori cu mari dureri şi sacrificii, acest simţ.

Să explicăm mai clar. Ni se pare că Ilie Moromete, de pildă, n-are acest simţ şi toată drama lui provine de la aceea că nu înţelege pe ce lume trăieşte. El mai păstrează iluzii cu privire la eficienţa muncii cinstite pentru asigurarea minimului de trai omenesc în capitalism, iluzii cu privire la eficienţa normelor sale morale în lumea stăpînită de burghezie, neînţelegînd că capitalismul este un aprig duşman al micii gospodării ţărăneşti. Lipsit de simţul istoric, Moromete merge cu paşi mari spre ruină. Dacă ar avea acest simţ în adevăratul înţeles al cuvîntului, el ar trebui să devină un luptător împotriva capitalismului. Adoptînd o a treia poziţie, tot antiistorică, dar într-un sens practică şi acceptată de destui alţi mijlocaşi, Moromete ar lăsa deoparte toate principiile morale şi ar merge pe urmele lui Bălosu, pe calea comerţului speculativ, a închiaburirii.

Ilie Barbu din „Desfăşurarea" a dobîndit simţul istoric, el înţelege că acum „e vremea lui" şi are o nouă demnitate şi mîndrie. Tocmai de aceea decide focul pe faţă împotriva lui Voicu Ghioceoaia şi compania, duşmani de moarte ai săi. In cazul lui Ilie Barbu ni se pare că apare foarte clar de ce am ales expresia de „simţ istoric" şi nu alta. Ilie nu are nivel politic, el **simte** însă că timpurile s-au schimbat. El înţelege istoria, poate mai puţin pe cale raţională şi mai mult afectiv, cu inima. Iată de ce replica lui Ghioceoaia „Ce faci, bă Ilie, înţepenişi acolo?", ca şi faptul că îl trimite brutal după tutun cu un dispreţ ucigător, au pentru el o mare forţă revelatorie, mai puternică poate decît un act manifest de duşmănie. Din aceste gesturi el simte atît dispreţ şi atîta ură, încît îşi dă seama cu un instinct care nu înşeală că Voicu, Prunoiu şi ceilalţi din gaşca lor se prefac a fi prieteni ai gospodăriei colective pentru a o putea submina apoi pe dinăuntru.

Ni se pare că problema simţului istoric se pune pe o nouă treaptă, într-un mod deosebit de interesant şi în „Ferestre întunecate". In primul rînd, aici împrejurările sînt altele. Lupta se poartă nu în cîmp deschis, în văzul întregului sat, ci pe arena restrînsă a relaţiilor dintre Vasile Bodescu şi vărul său, chiaburul Dan. Acesta din urmă refuză cu încăpăţînare să înţeleagă schimbările sociale care s-au produs în ţara noastră, nu vrea, nu poate şi, în mod efectiv, nu înţelege pe ce lume trăieşte. La o analiză mai atentă vom observa că această înverşunare oarbă de a nu pricepe timpurile şi de a nu se conforma lor îşi are rădăcinile nu numai în poziţia de clasă a lui Dan, ci şi în trăsăturile lui caracterologice. Dar este un individ de o trufie şi o impertinenţă care depăşesc obişnuitul şi aceasta determină faptul că din două atitudini duşmănoase faţă de ţărănimea muncitoare — disimularea perfidă sau atacul direct, făţiş — el alege pe cea de a doua. Intre altele, ni se pare că aici avem un exemplu fericit de tip literar, care dovedeşte că tipicul nu se reduce numai la esenţa unei forţe sociale, că aci nu se pot omite şi trăsăturile de caracter, general-umane.

Cum spuneam, Dan şi-a pierdut busola şi ridicolul situaţiei sale constă în aceea că toate planurile, toate acţiunile lui, deşi par atît de închegate la un moment dat, sînt cît se poate de şubrede, fiind clădite pe nisipul iluziilor unei reîntoarceri a orînduirii capitaliste. Ridicolul situaţiei lui Dan constă în aceea că el nu face demagogie, nu umblă numai să-i sperie pe ţăranii muncitori, ci crede sincer că va veni vremea să **„încalece pe bălană, să-i dea pinteni şi să secere cu mitraliera".** Dan e antiistoric nu fiindcă încearcă să-i împileze

---

*) *„Ferestre întunecate", nuvelă de Marin Preda, apărută în „Viaţa Romînească" nr. 4/1956.*

Alexandrina Stan a devenit utemistă

De la un timp tînăra Alexandrina Stan nu mai răspundea la chemările organizației, își vedea liniștită de lucru și odată cu lăsarea lui se îndrepta grăbită spre poarta fabricii. Zîmbea mai rar ca înainte, se închisese în ea, iar la întrebările celor din jur răspundea invariabil: „mama e bolnavă, am treabă acasă..."

Totuși, membrii biroului organizației de la secția ambalaj simțeau că Alexandrina nu e frămîntată doar de boala mamei ei. Intr-adevăr, mama Alexandrinei era bolnavă de mai mult timp și dînsa o ajuta la treburile gospodăriei. Cu toate acestea își găsea timp să participe la activitatea culturală, venea la consfătuirile la care era invitată, participa la o serie de acțiuni, pe scurt era una din cele mai active fete din secție. Ce se întîmplase atunci? Biroul organizației de bază își propuse să discute cu ea. Cu acest prilej Alexandrina Stan mărturisi că se simțea foarte jignită: muncește de mai bine de doi ani în fabrică, n-a refuzat niciodată sarcinile date de organizație și totuși nimeni nu i-a propus să devină membră a organizației noastre.

Această mărturisire dădu de gîndit biroului organizației de secție. Supărarea Alexandrinei era justificată. In secție muncesc multe fete bune, disciplinate, care în nenumărate rînduri și-au dovedit interesul pentru acțiunile organizației, au participat cu mult avînt atunci cînd au fost antrenate și la acțiunile culturale și la muncă voluntară. Atunci de ce sînt ținute departe de organizație? De ce n-a stat nimeni mai serios de vorbă cu ele despre scopul organizației noastre, despre ce cere Uniunea Tineretului Muncitor de la membrii săi? Și membrii biroului au hotărît să răspundă cît mai repede la aceste întrebări...

In adunarea generală din luna martie, pe ordinea de zi figura un singur punct: discutarea cererilor de primire în U.T.M. a tovarășelor... și mai jos erau trecute numele cîtorva fete.

Prima cerere luată în discuție a fost a Alexandrinei Stan. S-au înscris multe fete la cuvînt. Din cele spuse de ele a reieșit că Alexandrina e o muncitoare conștiincioasă care își depășește aproape cu regularitate norma, că e veselă și își ajută tovarășele de muncă. Dar fetele au mai arătat că Alexandrinei îi place prea mult dansul și că din această cauză frecventează prea des matineele de dans, că nu se împacă cu cartea, nu prea citește. Alexandrina a roșit și a lăsat ochii în jos. Nu i-a ridicat decît atunci cînd secretarul organizației a anunțat rezultatul votului: utemiștii au votat în unanimitate primirea ei în U.T.M.

Tot în aceeași adunare au mai fost primite în U.T.M. tovarășele Angela Brîndușoiu și Maria Pipos.

După adunare, fetele s-au strîns în jurul noilor utemiste, le-au felicitat și apoi s-au îndreptat în grupuri spre casele lor.

Organizația de secție s-a întărit cu noi utemiști.

★

Organizația de bază de la fabrica de medicamente nr. 1 din București nu are un număr prea mare de membri: ceva mai mult de 150 de utemiști. Folosind experiența căpătată de organizația de secție ambalaj, comitetul U.T.M trebuie să tindă spre lărgirea legăturilor organizației cu tineretul, astfel încît cei mai buni tineri să dorească să devină membri ai Uniunii Tineretului Muncitor.

ELENA AMARIEI

Pe ogoarele colectivei la întreținerea culturilor

In dimineața aceea, după o săptămînă încordată de muncă, utemistul Marin Ciubuc nu s-a mai putut trezi devreme. Cu mult înainte de răsăritul soarelui l-a trezit însă tatăl său, Ion Ciubuc, zicîndu-i:

— Marine, ți-ai luat angajamentul ca începînd de azi să fii la gospodărie înaintea tuturor tinerilor. Dacă nu vrei să te faci de rușine, scoală-te și hai să mergem.

Au intrat în curtea gospodăriei pe poarta principală. Credeau că sînt primii. Tocmai atunci, pe poarta ce duce spre ogoarele gospodăriei, ieșea o căruță din care nu lipseau prășitoarea și mai multe sape. Comunistul Ilie Fulga le-o luase înainte. După cîteva minute, cu atelajele și uneltele așezate în căruță, au pornit și ei spre cîmp. La scurt timp după ei au pornit în aceeași direcție și atelajele conduse de utemiștii Aurel Sasu și tinerii Gheorghe Ghinescu, Alexandru Antea și alții.

★

Alexandru Oprea, brigadier la brigada întîia, fără să întoarcă capul spre cei din jurul lui, vorbea parcă de unul singur:

— Așa băiat cine n-ar vrea să aibă? Este cel mai harnic din brigadă. Așa îl știu încă de la începutul anului. La însămînțări a fost fruntaș, iar acum, la lucrările de întreținerea culturilor, în fiecare zi vine primul și nu este zi în care să nu facă două norme. Halal băiat! — mai spuse el, înainte de a pleca de la parcela unde prășea cel mai harnic colectivist din brigadă, utemistul Petre F. Oprea.

A mai trecut peste cîteva rînduri și s-a oprit din nou zicînd:

— Pe rîndurile astea de porumb prășește utemista Victoria Fulga. Ea este cel de al doilea fruntaș al brigăzii și este în întrecere cu Petre. Cine va cîștiga însă întrecerea, nu se poate ști. Se știe însă precis că nici ea nu se mulțumește numai cu îndeplinirea normei.

Tineri despre care colectiviștii nu au de spus decît cuvinte de laudă găsești și în brigada a II-a. In această brigadă de la oricine poți afla că alături de comunistul Radu Funaru, utemiștii Marin Ciubuc, Aurel Sasu, Ion Voicu și tinerii Gheorghe Lăcaru și Marin Ciuculete au obținut cele mai bune rezultate la plivitul grîului și prășitul porumbului.

Iată-ne acum pe ogoarele brigăzii a treia. Norii acopereau cerul și prevesteau venirea ploii, dar zeci de colectiviști munceau de zor la plivitul grîului, la cositul, întorsul și strînsul trifoiului și la prășitul porumbului.

Din cele spuse de comunistul Ștefan Vasile, brigadierul, m-am convins și mai mult de faptul că alături de comuniști și de colectiviștii vîrstnici tineretul își aduce aportul său la lucrările de întreținerea culturilor. Dar să-l ascultăm pe el:

— Pînă acum în brigada noastră s-au plivit toate cele 100 hectare cu grîu, 5 hectare orz și 5 hectare secară și s-au grăpat 70 hectare porumb. Fruntașii brigăzii sînt comuniștii Nicolae Cobzaru și Radu P. Răducu și utemiștii Dan M. Zamfir și Gheorghe M. Ștefan.

★

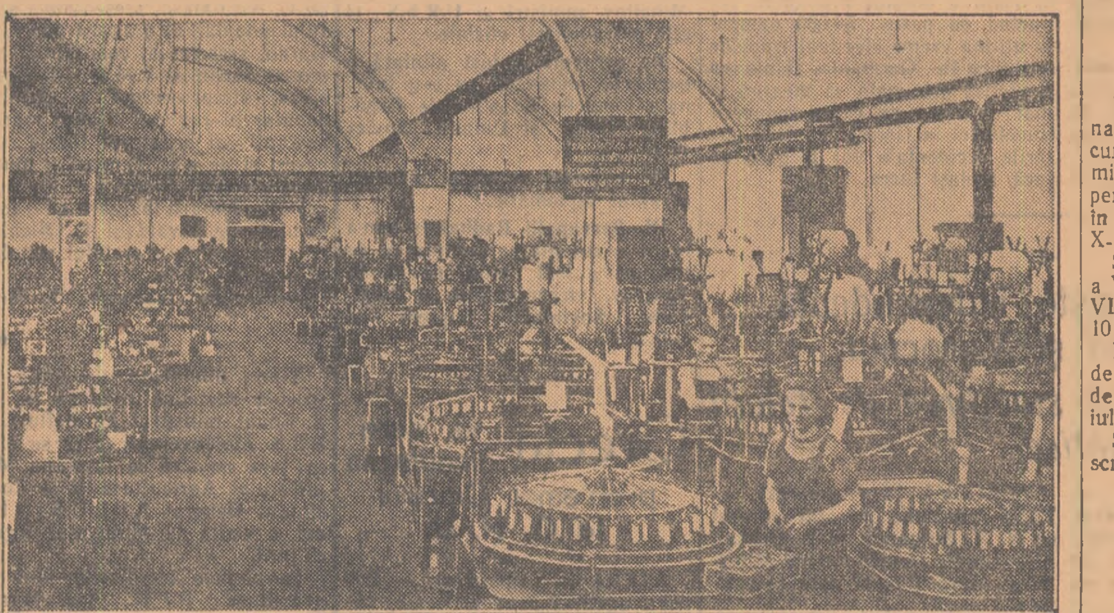
Am în fața carnetelul pe care mi-am notat toate lucrările de întreținere a culturilor executate de colectiviștii de la gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu" din comuna Mozăceni, raionul Costești. Rezultatele dovedesc că pînă acum ei au plivit peste 300 hectare cu grîu, secară și orz, au grăpat și prășit peste 182 hectare porumb și sfeclă furajeră, au săpat și stropit de două ori 2,75 hectare de vie și au executat sapa mare la cele 2 hectare vie plantată în această primăvară.

GH SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Pitești

Pentru pionieri și școlari

Vacanța din vara acestui an este așteptată cu nerăbdare de pionierii și școlarii din școlile regiunii Bacău. Peste 4.200 de pionieri din această regiune vor pleca în 13 tabere centrale și regionale organizate în locuri pitorești: Valea Uzului, Tg. Ocna, Piatra Neamț, Climești și altele.

De asemenea, în cuprinsul regiunii vor mai funcționa peste 420 de tabere orășenești și de curte unde copiii de vîrstă școlară vor petrece o vacanță plăcută.

Fabrica de dantele „Solidaritatea" din Satu-Mare. In foto: noua hală a mașinilor pentru fabricarea dantelelor.

Foto: „AGERPRES"

„Ce-au cerut utemiștii"

In articolul intitulat „Ce-au cerut utemiștii", publicat acum cîteva luni în „Scînteia tineretului" corespondentul N. Gologan, relata că în ședința de alegeri a biroului organizației de bază U.T.M. din comuna Stoenești, raionul Horezu, utemiștii au criticat vechiul birou pentru că nu rezolva cererile juste ale tinerilor, nu imprima un ritm viu vieții de organizație și nu acorda importanța cuvenită acțiunilor menite să contribuie la transformarea socialistă a agriculturii.

In primele săptămîni după alegeri, noul birou — secretar tov. Gheorghe Dumbravă — ținînd seama de lipsurile arătate de utemiști a trecut la o susținută muncă de întărire a organizației. In această perioadă au fost pregătiți și primiți în U.T.M. șase tineri țărani muncitori. Totodată, biroul a satisfăcut cerințele utemiștilor Gheorghe Ghițescu și Miron Buliga, de a obține recomandarea să devină candidați P.M.R.

Din nefericire, după numai o lună de zile biroul a abandonat acest stil de muncă sănătos, dinamic.

— Cu tinerii din satul nostru, e greu s-o scoți la capăt. Nu înțeleg de ce nu sînt legați de munca organizației, spunea tovarășul Dumbravă.

Dacă biroul U.T.M. ar fi analizat temeinic articolul publicat în ziarul nostru ar fi descoperit cauzele care generează inactivitatea utemiștilor.

Printre problemele ridicate de corespondentul N. Gologan se enumerau: cunoașterea, studierea și rezolvarea la timp a cererilor juste ale tinerilor. Următoarea situație ilustrează cum nerespectarea sugestiilor utemiștilor duce la frînarea activității organizației de bază.

Deși în organizația de bază U.T.M. din comuna Stoenești s-a prelucrat Statutul model al G.A.C și al întovărășirilor, deși au fost citite în colectiv articole din presă privind gospodăria agricolă colectivă din comuna Stoenești regiunea Craiova, și întovărășirea din Bodești, regiunea Pitești, totuși — dintre cei 32 membri U.T.M., — numai doi au dat cereri de intrare în întovărășire. Dacă acțiunea — așa cum au propus numeroși tineri — era completată prin organizarea unei vizite la gospodăria agricolă colectivă din comuna Sintești, dădea un alt rezultat.

Tot datorită necunoașterii năzuințelor firești ale tinerilor, activitatea desfășurată în rîndul fetelor a fost nesatisfăcătoare: în Stoenești există o singură utemistă!

Partizani ai metodelor „serioase", tovarășul Gheorghe Dumbravă, secretar, și locțiitorul său, Gheorghe Ghițescu, au privit mirați și neîncrezători, atunci cînd li s-au recomandat metode atractive de muncă, cum ar fi: seri culturale, seri de întrebări și răspunsuri axate pe tema socializării agriculturii, reuniuni tovărășești, cercul tinerelor gospodine, manifestații sportive etc.

— Degeaba! Tinerii nu respectă disciplina de organizație, lipsesc nemotivat de la ședințe, se plînge tovarășul Gheorghe Ghițescu.

Munca sectară, practicată de membrii biroului, a încurajat concepția greșită a unor tovarăși care apreciază că datoria unui utemist se rezumă la participarea sporadică la ședințe, și achitarea cotizației. Utemiștii Dumitru Petrescu, Moise Găuloiu, și Emilian Cumpănașu, au „asistat" în decurs de 7 luni la o singură ședință și nu au îndeplinit nici o sarcină. Tovarășii Gheorghe Dumbravă și Gheorghe Ghițescu nu au depus eforturi să afle motivele pentru care acești tineri s-au rupt de viața organizației și nici nu au combătut atitudinea lor.

Citind planurile organizației de bază U.T.M. Stoenești vei găsi un singur punct care marchează apropierea celui de al II-lea Congres al U.T.M.: discutarea proiectului Statutului modificat.

— In sat la noi nu prea avem ce face în cinstea Congresului, și-a spus părerea într-o discuție tov. Gheorghe Ghițescu.

— Să amenajăm un teren sportiv, l-a întrerupt utemistul Ștefănescu.

Răspunsul acesta dovedește că tinerii din Stoenești doresc să întîmpine Congresul cu o seamă de realizări.

Pentru întărirea vieții de organizație, pentru realizarea unor acțiuni, care să ajute efectiv la educarea tineretului, biroul organizației de bază U.T.M. Stoenești trebuie să pună capăt subaprecierii propunerilor utemiștilor.

P. DAN

Turneul Teatrului Academic de Artă din Moscova în țara noastră

După cum s-a mai anunțat, la 26 iunie sosește în turneu în țara noastră colectivul Teatrului Academic de Artă (M.H.A.T.) din Moscova.

Spectatorii noștri vor avea prilejul să vadă pe scenă maeștri de frunte ai școlii dramatice sovietice, elevi renumiți ai lui Stanislavski și Nemirovici-Dancenko. Intre membrii colectivului care va sosi în țara noastră sînt 8 artiști ai poporului din U.R.S.S.: K. N. Elenskaia, A. K. Tarasova, F. V. Sevcenko, S. N. Gribov, M. N. Kedrov, B. N. Livanov, V. I. Stanițin și V. O. Toporkov. Din distribuția pieselor care vor fi prezentate la București fac parte de asemenea 15 artiști ai poporului din R.S.F.S.R.: A. P. Zueva, L. M. Koreneva, A. I. Stepanova, M. P. Bolduman, V. V. Belokurov, V. V. Gotovțev, A. V. Jilțov, A. M. Komisarov și alții, precum și 9 artiști emeriți ai R.S.F.S.R.

Una dintre piesele cuprinse în repertoriul turneului în R.P.R. este „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin a cărei premieră la Moscova, închinată Congresului al XX-lea al P.C.U.S. s-a bucurat de un mare succes.

Unul dintre cele mai valoroase spectacole ale M.H.A.T.-ului este „Trei surori" de A. P. Cehov.

Cea de-a treia piesă prezentată în turneu de M.H.A.T. va fi „Roadele învățăturii" de L. N. Tolstoi.

Teatrul M.H.A.T. va mai prezenta spectatorilor noștri fragmente din „Ana Karenina" și „Suflete moarte".

Spectacolele M.H.A.T.-ului vor avea loc în Capitală la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. după următorul program: 26 și 27 iunie: „Orologiul Kremlinului"; 28 și 29 iunie: „Roadele învățăturii"; 30 iunie: „Trei surori"; 1 iulie matineu: fragmente din „Ana Karenina" și „Suflete moarte", iar seara „Trei surori"; 2 iulie: „Orologiul Kremlinului". In zilele 3, 4, 5, și 6 iulie, M.H.A.T. va prezenta spectacole la Cluj, după care își va continua turneul în Capitală în zilele de 7, 8 și 9 iulie.

(Agerpres)

Înștiințare

La comisariatele militare raionale se fac înscrieri pentru concursurile de admitere în școlile militare medii (liceele militare) pentru ocuparea locurilor vacante în clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a.

Se primesc absolvenți ai clasei a VII-a și promovați ai claselor a VIII-a sau a IX-a ai școlilor de 10 ani.

Inscrierile se fac pînă în ziua de 30 iunie 1956, iar examenele de admitere încep în ziua de 9 iulie 1956.

Se vor da următoarele probe scrise și orale:

Pentru clasa a VIII-a

— Limba și literatura romînă (scris și oral).

— Matematica (scris și oral). Din materia claselor a V-a, a VI-a și a VII-a.

Pentru clasele a IX-a și a X-a sînt fixate numai probe orale la: limba și literatura romînă, limba rusă, algebră, geometrie și istorie, din materia clasei promovate.

Comisariatele militare de raion pot da toate relațiile de care au nevoie solicitanții.

In curînd:

Un nou punct de atracție

BAIA MARE. — Lucrările de reparație ce se apropie de sfîrșit sînt pe cale să șteargă urmele lăsate de scurgerea vremii în vechea clădire cu ziduri groase în care, în scurtă vreme, se va deschide Muzeul raional Baia Mare.

O bogată colecție de diferite minereuri — printre care și roci din filoane aurifere — va înfățișa bogățiile ce zac ascunse în măruntaiele acestui ținut.

Unelte și vase — găsite în cursul săpăturilor arheologice — lăzi cu scule ale meseriașilor din diverse bresle, sipete pentru adăpostirea zestrei mireselor din diferite vremi, colecții de monete și alte exponate vor oglindi felul de a munci și obiceiurile oamenilor care și-au dus viața pe aceste meleaguri.

Panopliile de arme vechi vor evoca luptele purtate de către băștinași împotriva cotropitorilor, ca și a împilatorilor localnici — deopotrivă de hrăpăreți.

Un deosebit interes îl va prezenta colecția de opere de artă, care va cuprinde pînze ale maeștrilor din renumita școală de pictură băimăreană — a cărei a șaizecea aniversare se va sărbători anul acesta (lucrările de restaurație ale unora dintre ele sînt în curs) — precum și lucrări ale artiștilor plastici băimăreni de azi, printre care unii — ca Vida Géza sau Lidia Agricola — se află printre fruntașii plasticii noastre contemporane.

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Vă prezentăm:

jucători ai naționalei suedeze

B. GUSTAVSSON

G. SANDBERG

L. Karlsson, A. Arvidson, S. Parling, G. Sandberg, S. O. Svensson, B. Berndtsson, S. Axbom, O. Haakansson, A. Jahansson, H. Kaellgren, I. Ekström, N. A. Sandell, Tore Svensson, H. Thillberg, G. Loefgren și B. Gustavsson fac parte din lotul fotbaliștilor suedezi ce vor întîlni duminică pe stadionul „23 August", reprezentativa R.P.R.

Spectatorii sportivi bucureșteni vor avea prilejul să-l cunoască pe rapidul extrem stînga GOSTA SANDBERG din echipa de club Djurgardens, care, cu prilejul meciului de duminică va îmbrăca pentru a 32-a oară tricoul de internațional. Gosta Sandberg este o extremă foarte periculoasă și e temut prin șutul său puternic. Cu ocazia meciului cu echipa lui Billy Wirght (căpitanul echipei de fotbal a Angliei) disputat recent, G. Sandberg a făcut o partidă care a entuziasmat publicul sportiv suedez.

După Karl Svensson, BENGT GUSTAVSSON este cel mai „bătrîn" jucător din naționala de fotbal a Suediei. Cu ocazia meciului de la Helsinki — care s-a terminat după cum se știe cu 3—1 pentru suedezi — B. Gustavsson a jucat al 40-lea meci internațional. Cu această „carte de vizită" impresionantă, echipierul clubului Narrköping, vine la București — unde probabil, în jocul cu reprezentativa R.P.R. îl va „păzi" pe rutinatul Ozon. Rămîne însă de văzut în ce măsură fotbalistul suedez va reuși să-l „țină" pe centrul atacant al reprezentativei noastre.

Intensă activitate internațională la box

In actualul sezon sportiv boxerii noștri vor desfășura o intensă activitate pe plan internațional. In zilele de 22 și 24 iunie vor evolua în Capitala țării noastre boxerii echipei campioane a R.P.F. Iugoslavia, Metalac-Zagreb. Boxerii iugoslavi reîntorc astfel vizita făcută nu de mult în R.P.F. Iugoslavia de către echipa campioană a R.P.R. Dinamo București. In primul meci echipa Metalac va întîlni echipa Dinamo, iar apoi va întîlni echipa C.C.A.

Tot în această lună echipa R.P.R. se va deplasa în R. Cehoslovacă unde va susține două întîlniri importante. Reprezentanții sportului cu mănuși din țara noastră vor întîlni la Praga în ziua de 30 iunie echipa R. Cehoslovace, iar la 4 iulie vor evolua la Brno în compania echipei secunde a pugiliștilor cehoslovaci.

La mijlocul lunii iulie Capitala țării noastre va fi vizitată de echipa selecționată a orașului Paris care va întîlni echipa reprezentativă a Bucureștiului. După cum se știe acest meci contează ca revanșă a întîlnirii desfășurată anul trecut în capitala Franței și cîștigată de boxerii romîni cu scorul de 7—3.

Cu mare interes este așteptată evoluția echipei Italiei care va întîlni în cursul lunii septembrie la București echipa selecționată a țării noastre.

---

pe țăranii muncitori cu toată îngrădirea pe care i-a impus-o statul democrat-popular, ci fiindcă își închipuie că țăranii nu vor ști să se folosească de armele care le sînt puse la dispoziție de către partid, de către puterea populară, pentru a se elibera definitiv. Lipsa de realism a chiaburului apare cît se poate de clar, sezisînd discrepanța, nepotrivirea care există între meticulozitatea și hotărîrea cu care își alcătuiește și îndeplinește planurile de subjugare a lui Vasile și Udubească, credința atît de nefondată că va putea ține în șah pe cîțiva oameni ai muncii într-o țară în care cei ce muncesc se află la putere, pe de o parte, și imposibilitatea practică de reușită a acestor acțiuni, pe de altă parte, imposibilitate la care chiaburul nici nu se gîndește măcar. Faptul că Dan și-a pierdut „mirosul", că nu înțelege nici cît negru sub unghie istoria, apare în toată goliciunea lui atunci cînd el îi gratifică pe „nemți" cu titlul de tîmpiți, crezînd că pierderea bătăliei Budapestei, ca și a întregului război de către fasciști, s-ar datora unei simple greșeli de tactică și neîntrezărind de loc că aci și-au spus cuvîntul înseși legile istoriei. Dan însă nu sezisează aceste lucruri, fiindcă o asemenea înțelegere se lovește de poziția sa de clasă care-l orbește, îi deformează perspectiva și fiindcă, deprins de mic să stăpînească, s-a dezobișnuit să țină seama de voința și părerile altora s-a obișnuit să facă numai ceea ce îi place. Dan e ridicol nu numai fiindcă vrea să facă pe „dictatorul", într-o vreme care nu e prielnică unor asemenea veleități, ci și fiindcă, neavînd noțiunea proporțiilor, se ridică în vis de la poziția lui de membru oarecare al unei clase în dispariție dintr-un sat uitat de dumnezeu, la postura de om care face aprecieri asupra istoriei și se încumetă chiar să încerce a-i schimba drumul.

Există în nuvelă un moment de mare intensitate, care ne dă mult mai mult decît a ne dezvălui dintr-o dată, pînă la fund, esența caracterelor lui Vasile și Dan. Vrînd să-l pedepsească pentru faptul că a îndrăznit să intre ca un stăpîn în casa lui și i-a pălmuit soția (observați cîtă nepotrivire cu adevăratul raport de forțe, cît de anacronică e purtarea chiaburului!), Vasile ia un par cu gîndul să-l omoare pe Dan, îl prinde și-l trîntește în zăpadă. Nu ar mai avea decît să ridice din nou parul și să-l lovească cu sete sfărîmîndu-i țeasta. Dar nu! Conștiința omului cinstit, a omului căruia partidul i-a dat un nou orizont de viață, nu-i îngăduie aceasta lui Vasile. El aruncă parul și-l provoacă pe Dan la o luptă dreaptă cu cuțitele. Aceasta îl descumpănește pe chiabur cu totul, ceea ce arată nu numai ticăloșia și lașitatea care constituie esența caracterului lui, ci și altceva. Atrăgeam atenția mai sus că lupta dintre Vasile și Dan se duce pe o arenă restrînsă și are de aceea un caracter deschis. Chiaburul nu se ascunde, joacă pe față (spre deosebire de Voicu Ghioceoaia) ca un dușman al gospodăriei colective. Pe ce se bazează calculul psihologic al lui Dan? El mizează în cel mai înalt grad, pe îndrăzneala, pe tupeul, pe neobrăzarea sa. El socotește că, jucînd cît se poate de tare și deschis, îi va dezorienta pe țăranii muncitori, care, văzîndu-l atît de sigur de sine, vor crede că „știe el ce știe", că se bazează pe anumite forțe ce nu le sînt lor cunoscute, forțe care-i dau lui puterea să încerce a-i domina, și vor ceda. Dan cade însă singur în cursa ce-o întinde celorlalți, cade victima propriei sale tactici. Intinzînd prea mult coarda, o rupe, își dezvăluie părțile slabe ale dispozitivului său de luptă. El a mers prea departe, a pălmuit-o pe nevasta lui Vasile, dar acest act a avut darul de a-l lămuri pe Vasile. Țăranul muncitor a înțeles într-o străfulgerare că disperarea și cruzimea cu care se aruncă în luptă chiaburul, disperare și cruzime care-i depășesc chiar planurile inițiale, nu pot proveni decît din șubrezenia situației lui, din lașitatea lui, și hotărăște atunci să-l atace, să-l doboare. In timp ce Dan și-a pierdut simțul istoric, Vasile a devenit complect stăpîn pe el, înarmat cu tot ceea ce partidul a luminat în conștiința lui de om sărac, ridicat la adevărata demnitate umană. Vasile înțelege că, de fapt, pîinea și cuțitul sînt în mîinile sale, că dreptatea ca și puterea de stat, sînt de partea lui, că el poate să-l dea în judecată pe Dan, pentru că îl fură, așa cum l-a dat în judecată Ion al lui Ripitel.

Șubrezenia poziției și lașitatea lui Dan, pe care Vasile, însușindu-și simțul istoric de care vorbeam, le-a intuit, sînt confirmate în clipa cînd Vasile îl provoacă la luptă dreaptă pe chiabur. Scuipatul pe care Vasile i-l aruncă în obraz dușmanului său, e încoronarea sentimentului de dispreț față de lașitatea și mîrșăvia acestuia, dar actul are și o notă de năduf și umor autocritic în genul lui... „prost am fost, dom-le, cum de n-am înțeles mai devreme cu cine am de-a face?"

Acum apare pe deplin la iveală adevărul. Dan știe să fie obraznic, cu tupeu, atîta timp cît nu se teme de o ripostă violentă, cît are un oarecare avantaj de situație. In momentul în care țăranul muncitor îl provoacă la luptă cu arme egale, la luptă dreaptă, el se vede descoperit în tactica lui de a forța nota pînă la extrem și e complect descumpănit, se dă bătut. Marin Preda consemnează toată această complexă stare psihologică în cîteva cuvinte: **„Pe chipul lui rotund** (al lui Dan — n.r.) **nu era nici o expresie, numai în privire i se putea citi teama, o teamă LIPSITA DE INȚELEGERE".** Intr-adevăr, ca chiabur, ca individ ticălos, Dan nu putea avea decît o teamă **lipsită de înțelegere**, față de o înfruntare cavalerească. El nu poate apela la o integritate pe care nu o are, pentru a duela cinstit, și fuge haotic. E cea mai mare victorie morală pe care Vasile o poate cuceri asupra lui. De abia acum pricepe el pe deplin că tupeul lui Dan nu era o dovadă de tărie sufletească, nu își avea originea în superioritatea chiaburului, în vreun domeniu oarecare, ci era doar o mișcare tactică, o încercare de a-și camufla slăbiciunea și putreziciunea. Marin Preda înregistrează tot atît de lapidar revelația lui Vasile despre care vorbeam mai înainte. Vasile este cuprins deodată de mînie **(„mînie pentru el însuși, pentru greșeala de a nu fi înțeles și de a fi suferit atît de mult") ...Dacă ar fi avut mai din timp acest sentiment, nimic din ceea ce se întîmplase nu s-ar mai fi întîmplat.** Și, de bună seamă — am completa noi — nici nu se va mai întîmpla. Vasile a intrat de acum în rîndul făuritorilor conștienți ai istoriei, ale căror rînduri strîns unite în jurul partidului, sînt tăria noastră și chezășia izbînzii socialismului.

Iată numai cîteva, destul de puține, din interesantele implicații care pot fi descifrate la lectura acestei nuvele cu o intrigă aparent banală.

B. DUMITRESCU

Informații

● La invitația Ministerului Agriculturii al R.P.R., vineri dimineața a sosit în țară o delegație de zootehnicieni, mecanici, agronomi, brigadieri și muncitori de la gospodăria agricolă de stat din Pleven, una dintre cele mai mari unități socialiste din R. P. Bulgaria, specializată în creșterea animalelor de rasă. Delegația este condusă de Gheorghi Ivanov, directorul gospodăriei de stat din Pleven

La Giurgiu, oaspeții bulgari au fost întîmpinați de reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și ai organelor locale de partid și de stat. Oaspeții bulgari vor vizita timp de 5 zile diferite unități socialiste specializate în creșterea animalelor și institute de cercetări zootehnice.

★

La Teatrul Municipal a avut loc vineri seara premiera dramei istorice „Horia" de Mihail Davidoglu.

Din distribuție au făcut parte Toma Dimitriu, artist emerit al R.P.R, Fory Etterle, Ștefan Ciubotărașu, Septimiu Sever, Titus Lapteș și Maria Tănase, laureați ai Premiului de Stat. Ion Manta, Nicolae Mavrodin, Dan Nasta, Dumitru Onofrei, Benedict Dabija, Chiriță Misail și alții.

Spectacolul a fost pus în scenă de Dan Nasta.

Carnet sportiv

Copiii învață înotul

La Ștrandul tineretului din Capitală poți întîlni în fiecare zi zeci și zeci de iubitori ai natației care, sub grija antrenorilor, învață cît mai multe din tainele acestui frumos și util sport. Dar, de data aceasta nu este vorba despre aceia care au deja 15—16 ani, care vin aici să-și treacă normele G.M.A. la înot, ci despre copii.

Din inițiativa C.C.F.S. și C.C.S., funcționează în prezent la această bază sportivă un centru de învățarea înotului pentru copiii bucureșteni. Cei cinci antrenori care se ocupă de instruirea celor mici, muncesc cu plăcere cu cele 10 grupe de elevi. Deseori poți întîlni la Strandul tineretului copii de 5 ani veniți cu părinții lor să asiste pentru început la pregătirile altora. Mai tîrziu cei mai mulți dintre ei se hotărăsc să învețe și să practice acest sport.

Așa s-a întîmplat acum doi ani și cu Gheorghe Fodoreanu, pe atunci doar de 11 ani, elev la Școala mixtă nr. 11, cînd a venit cu un grup de colegi să facă plajă. Și iată că într-o zi Gh. Fodoreanu a intrat în apă să joace acolo mingea... Așa a îndrăgit apa și astăzi este un talentat adept al probelor pe distanțe scurte și un iubitor al jocului de polo. Ca el sînt încă foarte mulți copii care la început se temeau de apă, dar mai tîrziu au intrat cu curaj în bazin și după strădanii perseverente au reușit să stăpînească tehnica înotului.

Profesorii de educație fizică și în special instructorii de pionieri din școli au datoria să selecționeze cît mai mulți elevi dornici să învețe înotul și să-i însoțească la antrenamente. Dacă elevii vor veni cu regularitate la antrenamentele stabilite, fără doar și poate că după 8—10 ședințe de lucru ei vor ști să înoate.

Expoziția pionierilor și școlarilor

Vizitînd expoziția de la Școala de 7 ani din comuna Foltești, raionul Bujor, nu-ți vine a crede că pionierii și școlarii au creat în cursul anului școlar atîtea lucruri minunate. Cu toate că s-au ales cele mai bune lucrări, numărul celor expuse aci este foarte mare. Profesoara Claudia Macovei însă le-a aranjat cu mult gust. Privirea ochilor se oprește mai mult asupra obiectelor brodate de elevele Silica Nazare, Luța Bîtica, Mioara Mogoș și altele. Fetele au fost foarte harnice. Ele au prezentat peste 80 de obiecte brodate cu mult gust artistic. Printre cele expuse sînt și peste 100 planșe de desen lucrate de Victor Ghenea, Niculae Cuzinov, Stela Bodiu, Șerban Feraru, precum și blocuri de desen la fizică și științe naturale etc.

Corespondent
DUMITRU COZMA

Pe întinsul cîmpiilor holdele s-au ridicat și anul acesta bogate. Membrii brigăzii a doua a gospodăriei agricole colective din Almașu, raionul Huedin, țin însă ca grîul lor să fie numai bob și bob și de aceea zilele acestea ei zoresc la plivitul lui.

Foto: „AGERPRES"

Evenimentele săptămînii

Ultimul soldat englez a părăsit zona canalului de Suez

Timp de mulţi ani colonialiştilor englezi le-au plăcut să vorbească despre golul pe care-l vor lăsa, chipurile, prin plecarea lor din zona canalului de Suez. Acest „gol" n-a fost decît o poveste, pentru că aşa cum recunosc agenţiile occidentale de presă, după plecarea ultimului detaşament britanic din zona canalului în ziua de 13 iunie, populaţia egipteană s-a adunat în jurul lui „Navy House", clădirea în care se afla cartierul general britanic de la Port-Said, şi a salutat cu ovaţii îndelungate arborarea drapelului egiptean pe acest edificiu.

Evacuarea totală a trupelor colonialiste engleze din zona canalului de Suez înscrie o nouă pagină glorioasă în istoria Egiptului, marcînd lichidarea definitivă a ultimei baze a imperialismului în această ţară.

Important din punct de vedere strategic şi economic, canalul de Suez, care scurtează în mod considerabil drumul dintre Europa şi Asia, reducînd cu jumătate distanţa dintre Marsilia şi Bombay, a intrat sub dominaţia colonialismului englez din anul 1882. Prin tratatul din 1936, în baza căruia au fost aduse în această zonă trupe engleze, canalul a fost transformat într-un imens lagăr de instrucţie. Sub pretextul nevoilor „de apărare" în anii celui de al doilea război mondial, colonialiştii englezi au ridicat numeroase construcţii şi întreprinderi militare compuse din cazărmi mari, poligoane, aerodromuri, ateliere pentru repararea tancurilor şi avioanelor, instalaţii radar, etc., într-un cuvînt s-au instalat „ca la ei acasă". Ei au transformat canalul de Suez într-o puternică bază militară — sursă de încordare în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

La toate acestea, poporul egiptean, care a suportat ani de-a rîndul exploatarea colonială, a luat atitudine: sub presiunea opiniei publice, parlamentul egiptean s-a văzut nevoit ca în octombrie 1951 să denunţe tratatul înrobitor din 1936.

După evenimentele din iulie 1952, cînd monarhia în Egipt a fost răsturnată şi la putere a venit guvernul Nasser, creat la 9 septembrie 1952 de „Consiliul Revoluţionar de Conducere", mase tot mai largi ale poporului egiptean au îmbrăţişat ideea evacuării trupelor engleze din zona canalului de Suez, vis care a devenit realitate de-abia acum cîteva zile.

Nerăbdarea cu care a aşteptat poporul egiptean clipa evacuării trupelor engleze din zona canalului de Suez, bucuria cu care a întîmpinat această veste sînt deplin justificate dacă ne gîndim şi la sacrificiile făcute de acesta cu prilejul construcţiei canalului. Este suficient să reamintim că străpungerea canalului de Suez a costat 18.000.000 de lire egiptene (după cursul vechi al lirei) din care Egiptul a plătit singur 16.800.000 de lire; timp de mai bine de 10 ani peste 200.000 de muncitori şi tehnicieni egipteni au muncit în condiţii extrem de grele, iar 60.000 dintre ei şi-au găsit moartea.

E normal că astăzi, la plecarea ultimului soldat englez din zona canalului de Suez, poporul egiptean să petreacă zile de sărbătoare; el a hotărît ca ziua de 18 iunie să fie proclamată zi de sărbătoare naţională. In această zi, la Cairo şi în alte localităţi din Egipt vor avea loc parăzi militare şi serbări populare la care au fost invitaţi şi oaspeţi de peste hotare.

Existenţa unei oarecare dependenţe a canalului de Suez din punct de vedere economic de City face ca poporul egiptean să urmărească cu profund interes viitorul canalului de Suez. Potrivit acordului existent între guvernul Egiptului şi Compania canalului de Suez, această importantă arteră de navigaţie urmează să intre în proprietatea exclusivă a Egiptului abia la 16 noiembrie 1968. Astăzi, reprezentanţii englezi ai Companiei canalului de Suez speră într-o prelungire a contractului existent. Burhan Said, reprezentantul guvernului egiptean în Consiliul de administraţie al Companiei canalului de Suez, a anunţat însă în mod oficial că guvernul Egiptului nu va prelungi concesiunea canalului după data expirării concesiunii.

In aceste zile, cînd poporul egiptean este chemat să se pronunţe (la 23 iunie a.c.) printr-un plebiscit în favoarea noii Constituţii şi pentru alegerea lui Gamal Abdel Nasser în funcţia de preşedinte al Republicii, predarea canalului de Suez către autorităţile militare egiptene, în urma plecării trupelor engleze din acest oraş, are o deosebită semnificaţie. Poporul egiptean vede în actul evacuării trupelor engleze din zona Suezului o însemnată contribuţie la întărirea independenţei şi a unităţii naţionale. Consolidarea unităţii naţionale realizată de guvernul Nasser, care promovează o politică de apărare a intereselor naţionale, de pace şi colaborare, va permite poporului egiptean să şteargă, pentru mereu, urmările nefaste ale stăpînirii imperialiştilor străini şi reacţionarilor autohtoni.

Două vizite...

Viaţa diplomatică americană cunoaşte o vie activitate. La scurt interval Washington-ul este vizitat de oameni politici din occidentul Europei ca Adenauer şi, începînd din 15 iunie, de ministrul de Externe al Franţei, Pineau.

Majoritatea comentatorilor sînt însă de părere că cele două vizite, în afara caracterului protocolar comun, se deosebesc profund una de cealaltă. Ele sînt expresia unor tendinţe deosebite care există în viaţa politică occidentală: pe de o parte politica „dură" de continuare prin toate mijloacele a „războiului rece" al cărei principal exponent sînt cercurile oficiale americane şi vest-germane; iar pe de altă parte politica de promovare a unor relaţii de colaborare cu toate ţările, inclusiv cu ţările lagărului democratic, tendinţă ce se face simţită în politica externă a Franţei şi a altor ţări vest-europene.

Opoziţia între cele două tendinţe s-a accentuat în urma recentelor evenimente care au contribuit la apropierea dintre Est şi Vest. Făcîndu-se ecoul acestei stări de lucruri, ziarul vest-german „Industrie Kurier" a menţionat că în politica occidentală se poate vorbi de existenţa, pe de-o parte, a unei poziţii comune Adenauer-Dulles, iar pe de altă parte de politica Franţei, Angliei etc. Ziarul scrie că prima tendinţă constă în afirmarea „cu toată tăria că nu există nici un fapt pe baza căruia un om politic cu răspundere să fie îndreptăţit să vorbească despre modificarea fundamentală a relaţiilor Est-Vest". Părerea ziarului vest-german oglindeşte în mare măsură scopurile întrevederilor americano-vest-germane de la Washington şi anume — crearea în sînul aliaţilor europeni ai Statelor Unite a unui climat ostil normalizării relaţiilor internaţionale. Astfel se explică că în comunicatul comun semnat de secretarul de stat Dulles şi de cancelarul Adenauer problemele situaţiei internaţionale sînt privite prin prisma cerinţelor continuării falimentarei politici „de pe poziţii de forţă".

Tratativele americano-vest-germane au urmărit de asemenea exercitarea de presiuni asupra politicii celorlalte puteri aliate Washingtonului. In acest mod sînt apreciate încercările de „coordonare" a politicii S.U.A. şi R.F. Germane în Orientul Mijlociu îndreptînd în mod vădit tăişul împotriva Angliei, precum şi sprijinul pe care S.U.A. îl acordă de fapt intereselor vest-germane în conflictele pe care guvernul de la Bonn continuă să le aibă cu Franţa.

Altfel se prezintă situaţia în tratativele Dulles—Pineau care vor începe luni în capitala S.U.A. In această privinţă este interesant comentariul corespondentului din Washington al agenţiei oficioase France Presse care, analizînd diferenţele ce se manifestă între politica Franţei şi cea a Germaniei occidentale, scria: „După discuţiile cu Adenauer secretarul de stat american va găsi în Pineau un interlocutor ale cărei păreri diferă de cele ale cancelarului vest-german". Trebuie spus că această „diferenţă" nu este neglijabilă, mai ales în ceea ce priveşte aprecierea ultimelor iniţiative ale U.R.S.S.

Astfel, făcînd vădit aluzie la încercările diplomaţiei americane de a pune la îndoială „sinceritatea" politicii U.R.S.S., Pineau a spus în urmă cu cîteva zile: „Se pune greşit problema atunci cînd se întreabă dacă Uniunea Sovietică este sinceră sau nu. In diplomaţie mai important decît intenţiile sînt faptele şi este imposibil să nu ţii seamă de ele". Cu acelaşi prilej, Pineau propunea nu intensificarea, ci dimpotrivă luarea de măsuri pentru lichidarea „războiului rece" şi mai ales restabilirea contactelor între Est şi Vest.

Tratativele franco-americane vor îmbrăţişa un cerc mai vast de chestiuni, însă printre acestea, problema relaţiilor dintre Est şi Vest se impune ca principala problemă în discuţie. Rămîne de văzut în ce fel vor evolua discuţiile. Un fapt este însă sigur: promovarea unei politici de felul celei parafate de Adenauer şi Dulles nu poate contribui la astuparea găurilor serioase făcute în edificiul sdruncinat al politicii „de pe poziţii de forţă", şi nu va face decît să demaşte încă odată pe cei ce se opun unei înţelegeri între Est şi Vest.

AL. ŞTEFANESCU
S. VERONA

Comandantul trupelor sovietice din Germania declară:

Uniunea Sovietică este gata să meargă şi mai departe pe calea reducerii trupelor ei în Germania, dacă puterile occidentale vor fi gata să facă acelaşi lucru

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite:
A. A. Greciko, mareşal al Uniunii Sovietice, comandantul grupului de trupe sovietice din Germania, a dat următoarele răspunsuri la întrebările unui corespondent al agenţiei A.D.N.:

INTREBARE: Ce puteţi spune despre măsurile practice adoptate în cadrul grupului de trupe sovietice în Germania în legătură cu declaraţia guvernului sovietic în problema dezarmării?

RASPUNS: In declaraţia guvernului U.R.S.S. se arată că pînă la 1 mai 1957 forţele armate ale Uniunii Sovietice vor fi reduse cu 1.200.000 oameni, în afara reducerii forţelor armate cu 640.000 oameni, efectuată în 1955.

Aceasta este cea de a doua reducere a efectivului trupelor sovietice în ultima vreme, inclusiv în Germania.

In 1955 din grupul de trupe sovietice din Germania au fost desfiinţate 20 de diferite batalioane şi alte unităţi de luptă cu un efectiv de peste 20.000 de oameni. Acum, în baza hotărîrii guvernului sovietic, din acest grup vor fi desfiinţate trei divizii de aviaţie, unităţi de tancuri, artilerie şi alte unităţi de luptă cu un efectiv total de aproximativ 33.500 oameni. Efectivul grupurilor şi unităţilor desfiinţate se demobilizează şi se trimite în patrie, în Uniunea Sovietică. Tehnica de luptă — artileria, tancurile şi celălalt armament — va fi dusă în Uniunea Sovietică.

Din partea organizaţiilor obşteşti şi a cetăţenilor Republicii Democrate Germane, Republicii Federale şi din alte cîteva ţări sosesc scrisori în care se exprimă dorinţa de a asista la plecarea în patrie a trupelor sovietice pentru a-şi putea lua rămas bun şi, în legătură cu aceasta, se cere precizarea datei plecării lor. Se înţelege de la sine că nu există nici o piedică în vederea participării la plecarea trupelor sovietice.

Comandamentul grupului de trupe sovietice va oferi de asemenea cu plăcere reprezentanţilor opiniei publice din ţările occidentale şi presei străine care vor dori posibilitatea să asiste la plecarea în patrie a unităţilor militare sovietice desfiinţate, să viziteze locurile unde au fost ele anterior amplasate şi să stea de vorbă cu militarii sovietici care pleacă în Uniunea Sovietică pe baza demobilizării lor.

După cum se ştie, plecarea trupelor sovietice din R. D. Germană, a şi început. In presă s-a anunţat că opinia publică a R. D. Germane şi-a luat rămas bun de la trupele sovietice care au plecat în patrie. In prezent se desfăşoară pregătiri în vederea trimiterii în Uniunea Sovietică a unor noi contingente militare.

INTREBARE: Cum va proceda comandamentul grupului de trupe sovietice cu clădirile eliberate şi cum se va reflecta reducerea trupelor asupra cheltuielilor?

RASPUNS: Se înţelege de la sine că comandamentul militar va preda guvernului Republicii Democrate Germane în perfectă stare toate clădirile în care au fost amplasate unităţile militare desfiinţate. Vor fi transmise în total aproape 350.000 m.p. suprafaţă de clădiri de locuit şi de serviciu spre a fi folosite ca locuinţe şi pentru alte nevoi ale oamenilor muncii.

Reducerea efectivului trupelor sovietice în R. D. Germană va însemna şi o nouă reducere a mijloacelor băneşti, strict limitate, alocate de guvernul R. D. Germane pentru a acoperi cota de cheltuieli, care revine R. D. Germane prevăzută de acord în legătură cu întreţinerea trupelor sovietice aflate acolo. Fireşte că guvernul R. D. Germane va putea folosi mijloacele eliberate pentru dezvoltarea continuă a economiei pentru ridicarea bunăstării populaţiei.

INTREBARE: Consideraţi oare că reducerea în curs de efectuare a trupelor sovietice în Germania va contribui la reducerea efectivului trupelor puterilor occidentale aflate în Germania, şi la rezolvarea problemei privind retragerea din Germania a tuturor trupelor străine?

RASPUNS: Guvernul sovietic a adresat în repetate rînduri guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei propunerea cu privire la reducerea considerabilă a trupelor străine în Germania. La conferinţa de la Geneva din noiembrie 1955 a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, guvernul sovietic a propus reducerea cu 50 la sută a efectivului trupelor celor patru puteri, aflate în Germania. Noi am propus în repetate rînduri de asemenea retragerea trupelor străine de pe teritoriul R. D. Germane şi R. F. Germane, care au devenit state suverane independente. Dacă guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei s-ar situa pe aceeaşi poziţie ca şi Uniunea Sovietică, s-ar putea spune cu hotărîre că în viitorul cel mai apropiat problema reducerii considerabile a trupelor străine, aflate în prezent pe teritoriul celor două state germane şi problema retragerii lor, ar putea găsi o rezolvare pozitivă.

După cum vedeţi, guvernul sovietic nu se limitează la prezentarea de propuneri privind reducerea trupelor situate în Germania, ci întreprinde acţiuni practice care contribuie la traducerea în viaţă a acestor propuneri, reducînd cu peste 50.000 oameni în ultima vreme efectivul trupelor sovietice în Germania. Uniunea Sovietică este gata să meargă şi mai departe pe calea reducerii trupelor ei în Germania, dacă puterile occidentale vor fi gata să facă acelaşi lucru.

D. T. Şepilov va vizita Egiptul, Siria, Libanul şi Grecia

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 iunie, D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a plecat spre Cairo unde va fi oaspetele guvernului egiptean care l-a invitat să viziteze Cairo cu prilejul sărbătorii naţionale a Egiptului — Ziua independenţei şi a republicii.

La invitaţia preşedintelui republicii siriene şi preşedintelui republicii libaneze, D. T. Şepilov va vizita Siria şi Libanul.

D. T. Şepilov va vizita de asemenea Grecia, unde va avea întrevederi cu primul ministru Karamanlis şi cu ministrul afacerilor externe Averoff.

Preşedintele Tito în vizită la Soci

SOCI 15 (Agerpres). — TASS transmite: De două zile se află la Soci delegaţia guvernamentală iugoslavă în frunte cu preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito. Impreună cu tovarăşii iugoslavi se află aici A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi persoanele oficiale care însoţesc pe oaspeţii de onoare.

Sosirea la Moscova a vicepreşedintelui Indiei

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 iunie a sosit la Moscova într-o vizită de bunăvoinţă vicepreşedintele Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan.

Pe aeroportul central, vicepreşedintele Indiei a fost întîmpinat de L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. Z. Saburov; M. P. Tarasov şi Ş. R. Raşidov, vicepreşedinţi ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., I. A. Benediktov, M. D. Kovrighina, N. A. Mihailov, miniştri ai U.R.S.S., şi alte personalităţi oficiale.

Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare şi au fost intonate imnurile de stat ale Republicii India şi Uniunii Sovietice.

Pe aeroport se aflau membrii corpului diplomatic.

Dl. Sarvapalli Radhakrishnan a rostit o cuvîntare. Cuvîntarea de răspuns a fost rostită de M. P. Tarasov, vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

U. R. S. S.

* recunoaşte independenţa Tunisiei şi Marocului
* *propune stabilirea de relaţii diplomatice*

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin lui H. Bourguiba, preşedintele Consiliului de Miniştri al Tunisiei, în care se spune:

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste apărînd consecvent drepturile popoarelor la autodeterminare şi respectînd năzuinţele naţionale juste ale Tunisiei, declară în mod solemn că recunoaşte Tunisia ca stat independent şi suveran şi se declară gata să stabilească cu Tunisia relaţii diplomatice şi să facă schimb de reprezentanţe diplomatice.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin lui E. Bekkai, preşedintele Consiliului de Miniştri al Marocului, în care se spune:

Guvernul sovietic călăuzindu-se de marele principiu al autoguvernării popoarelor şi respectînd năzuinţele naţionale juste ale poporului marocan, declară în mod solemn că recunoaşte Marocul ca stat independent şi suveran şi se declară gata să stabilească cu el relaţii diplomatice şi să facă schimb de reprezentanţe diplomatice.

Grecia va cere discutarea problemei Ciprului la O. N. U.

ATENA 15 (Agerpres). — Potrivit agenţiei France Presse, ministrul de externe al Greciei, Averoff, a declarat vineri că politica guvernului grec în problema Ciprului rămîne neschimbată şi că Grecia îşi va intensifica acţiunile în vederea înscrierii acestei probleme pe ordinea de zi a viitoarei Adunări Generale a O.N.U. Averoff a adăugat că Grecia nu a făcut nici un fel de propuneri noi în problema Ciprului.

Succesele economiei R. P. Chineze

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 15 iunie, ziarele au publicat comunicatul Direcţiei de statistică a R. P. Chineze cu privire la rezultatele îndeplinirii planului pe 1955 al economiei naţionale.

In industrie planul a fost îndeplinit în proporţie de 101 la sută. Intreprinderile industriale de stat au îndeplinit planul în proporţie de 108 la sută.

La sfîrşitul anului 1955, 63 la sută din gospodăriile ţărăneşti au fost reunite în cooperative agricole de producţie. Producţia de cereale a fost de 184 milioane tone — cu 9 la sută mai mare decît în 1954, iar producţia de bumbac de 1.518.000 tone — cu 43 la sută mai mare decît în 1954. Au fost date în exploatare 82 din cele 385 de mari întreprinderi industriale aflate în construcţie. Au fost construite şi date în exploatare 1222 km. de căi ferate şi 8.138 de km. de şosele.

In şcolile superioare au învăţat în 1955 peste 290.000 de studenţi. Ele au fost absolvite de peste 67.000 de tineri specialişti adică cu 18 la sută mai mulţi decît în 1954. Anul acesta s-au produs 112 filme, a sporit considerabil tirajul ziarelor şi al revistelor, a crescut numărul bibliotecilor.

Vizitele delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene

(Urmare din pag 1-a)

In continuare, membrii delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene au vizitat grupul şcolar al uzinelor „Steagul Roşu" unde au fost întîmpinaţi de un mare număr de elevi. Oaspeţii s-au oprit cîteva minute în mijlocul elevilor.

La plecare, oaspeţilor li se înmînează daruri pregătite cu drag de colectivul uzinelor: macheta uzinelor „Steagul Roşu" şi un autocamion în miniatură.

In maşini oaspeţii străbat apoi oraşul. Zeci de mii de oameni ai muncii au venit să-şi manifeste dragostea frăţească şi sentimentele de solidaritate cu harnicul popor coreean. Locuitorii oraşului aruncă flori în calea oaspeţilor dragi. Unii dintre ei primesc din maşini flori însoţite de calde strîngeri de mînă.

La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" oaspeţii au fost salutaţi de tovarăşii ing. Virgil Actarian, directorul general al uzinelor, ing. Mihai Marinescu, director tehnic, ing. I. Bordaş, secretarul comitetului de partid, de numeroşi fruntaşi în producţie.

Seara, oaspeţii au făcut o plimbare cu maşinile pe străzile frumosului oraş din ţara Bîrsei.

★

Joi după-amiază o parte din delegaţia guvernamentală a R.P.D. Coreene a făcut o vizită la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".

Oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii: A. Vlădoiu, preşedintele Sfatului Popular al Capitalei, N. Dumitrescu, directorul Combinatului Poligrafic „Casa Scînteii", Ion Marinescu, secretarul comitetului de partid, de muncitori şi tehnicieni fruntaşi. Oaspeţii s-au interesat de procesul de tipărire a ziarelor şi cărţilor şi de condiţiile de viaţă ale muncitorilor.

Seara, membrii delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene au făcut o plimbare cu vaporaşul pe lacul Herăstrău.

Vizitele oaspeţilor străini

In cea de a şasea zi a şederii în R.P.R., membrii delegaţiei parlamentare bulgare în frunte cu academicianul Sava Ganovski, care ne vizitează ţara la invitaţia Marii Adunări Naţionale, au sosit în oraşul Sibiu.

La aeroportul din Sibiu, oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii C. Niculaiasa, preşedintele sfatului popular al oraşului Sibiu, I. Guran, secretar al comitetului regional Stalin al P.M.R., Eleonora Nilca, vicepreşedintă a sfatului popular al regiunii Stalin, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, oameni ai muncii din oraşul Sibiu.

Parlamentarii bulgari au fost salutaţi de tovarăşul C. Niculăiasa, preşedintele sfatului popular al oraşului Sibiu.

A răspuns Gheorghi Kulişev, vicepreşedinte al Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria.

In cursul dimineţii, oaspeţii au vizitat întreprinderea textilă „Libertatea", unde li s-a făcut o primire frăţească.

La sfîrşitul vizitei, a avut loc un miting al muncitoarelor fabricii.

Membrii delegaţiei parlamentare a R.P. Bulgaria au vizitat apoi bogata colecţie de artă a pinacotecii Muzeului Brukenthal. Apoi au făcut o plimbare cu automobilul prin oraş.

După amiază, parlamentarii bulgari au fost oaspeţii ţăranilor muncitori din comuna Sălişte, care le-au făcut cunoscute minunatele lor cîntece şi dansuri populare şi costumele lor pitoreşti.

★ ★

Vineri dimineaţa, delegaţia agricolă sovietică condusă de F. S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldoveneşti, care se află în ţara noastră la invitaţia Ministerului Agriculturii şi a Consiliului General A.R.L.U.S., a făcut o vizită la Ministerul Agriculturii.

In numele lucrătorilor din agricultura R.P.R., tov. Marin Stancu a salutat prezenţa în ţara noastră a reprezentanţilor lucrătorilor din agricultura sovietică.

Tov. Octav Livezeanu a salutat pe oaspeţii sovietici în numele oamenilor muncii din ţara noastră, membri ai A.R.L.U.S.-ului.

Răspunzînd la salut, F. S. Koval a mulţumit pentru călduroasa primire făcută şi a arătat că această vizită va contribui şi mai mult la strîngerea legăturilor de prietenie dintre popoarele sovietice şi poporul romîn, va fi încă un prilej de transmitere a experienţei agriculturii socialiste sovietice unităţilor socialiste din agricultura ţării noastre.

La amiază, oaspeţii sovietici au vizitat expoziţia „R.P.R. pe drumul construirii socialismului". Apoi, membrii delegaţiei agricole sovietice au făcut o plimbare prin oraşul Bucureşti. Seara, au asistat la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. la prezentarea operei „Aida" de Verdi.

(Agerpres)

In 24 de ore

PRAGA. — La 15 iunie, după încheierea conferinţei P.C. din Cehoslovacia, a avut loc o şedinţă a Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Comitetul Central a hotărît: 1. Să aprobe a) Directivele C.C. al P.C. din Cehoslovacia cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare al economiei naţionale pe anii 1956-1960; b) Rezoluţiile conferinţei; c) Proiectul unor modificări aduse Statutului P.C. din Cehoslovacia. 2. Eliberarea lui Vratislav Krutina din funcţia de ministru al Agriculturii şi numirea lui ca secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia. 3. La propunerea Biroului Politic al C.C. Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia a aprobat comasarea unor ministere.

★

C.C. al P.C. din Cehoslovacia a adoptat hotărîrea de a reduce, începînd cu luna octombrie a.c., durata săptămînii de lucru la 46 de ore şi de a stabili pentru adolescenţii în vîrstă de pînă la 16 ani săptămîna de lucru de 36 de ore.

BUENOS AIRES. — In ziua de 13 iunie, tov. Anton Moisescu şi-a prezentat scrisorile de acreditare ca trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R., preşedintelui provizoriu al Argentinei, general de divizie Pedro Eugenio Aramburu. La prezentarea scrisorilor de acreditare a fost de faţă ministrul de externe al Argentinei, Luis Podesta Costa.

HELSINKI. — In seara zilei de 14 iunie, la Otaniemi, în apropiere de Helsinki, şi-a încheiat lucrările întîlnirea internaţională a ziariştilor.

PEKIN. — La 15 iunie în sala „Huaijentan" din Pekin s-a deschis cea de a 3-a sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China, la care, participă 1.025 de deputaţi.

VARŞOVIA. — La 14 iunie a sosit la Varşovia Stanislaw Machiewicz, fost premier al aşa-numitului „guvern" al emigranţilor de la Londra, şi cunoscut publicist.

WASHINGTON.— La 14 iunie, comitetul senatorial pentru afacerile externe a votat pentru restabilirea sumei de 600.000.000 de dolari în cadrul ajutorului american pentru străinătate a cărei reducere fusese votată de Camera Reprezentanţilor împotriva dorinţei preşedintelui Eisenhower. Votul comitetului senatorial urmează să fie aprobat de senat. Senatorul Walter George, preşedintele comitetului, a declarat că cei 600.000.000 de dolari se referă la ajutorul militar.

PARIS. — După cum anunţă agenţia France Presse în urma deraierii expresului Paris-Luxemburg în gara Fismes în apropiere de Reims 9 persoane au fost ucise, 146 rănite. Traficul feroviar a fost întrerupt pentru 36 de ore.

Procesul de la Berna

BERNA 15 (Agerpres). — La 15 iunie a continuat la Berna procesul deschis autorilor agresiunii împotriva legaţiei R.P.R. din Berna. S-a procedat în continuare la audierea martorilor acuzaţilor. Procesul continuă.

Noutăţi despre tineretul lumii

● *După cum anunţă postul de radio Tokio, Congresul federaţiei organelor de autoadministrare studenţească din Japonia şi-a încheiat lucrările. Congresul a chemat pe studenţii japonezi să participe activ la lupta pentru pace şi libertăţi democratice. In legătură cu situaţia internaţională, congresul a exprimat dorinţa tineretului japonez de a obţine slăbirea încordării internaţionale şi de a trăi în pace cu toate popoarele. Delegaţii studenţilor au arătat necesitatea imperioasă ca marile puteri să ajungă la un acord în problema dezarmării.*

Congresul s-a pronunţat de asemenea pentru restabilirea imediată a relaţiilor diplomatice între Japonia şi Uniunea Sovietică.

Participanţii la congres au hotărît să adreseze autorităţilor japoneze şi americane un protest împotriva construirii şi lărgirii bazelor militare americane de pe teritoriul Japoniei.

S-a hotărît ca pînă la 8 august — ziua deschiderii la Nagasaki a conferinţei internaţionale de luptă împotriva armei nucleare — să se strîngă încă 200.000 de semnături pe o petiţie cerînd interzicerea experimentării bombelor atomice şi cu hidrogen. Se ştie că pînă în prezent, în Japonia s-au strîns peste 33 milioane de semnături pe petiţii cerînd interzicerea armelor nucleare.

Congresul a hotărît ca la apropiatele alegeri pentru Camera consilierilor (Camera superioară a parlamentului japonez) Federaţia organelor de autoadministrare din Japonia să sprijine pe candidaţii partidului socialist, ai partidului comunist şi ai partidului muncitoresc-ţărănesc.

● *Potrivit agenţiei France Presse, Lennox-Boyd, ministrul Coloniilor, răspunzînd la o interpelare ce i-a fost adresată în Camera Comunelor, a declarat că 252 de şcoli primare au fost închise în Cipru de către autorităţile britanice. Ministrul englez al Coloniilor a adăugat că în acest fel 26.000 de elevi ciprioţi au fost privaţi de posibilitatea de a învăţa.*

UN DAR DIN MELBOURNE...

Cîteva zeci de mii de kilometri despart şantierul de şoc din Lujniki de Melbourne. Cititorilor noştri le este cunoscut că la cotitura rîului Moscova se înalţă cel mai mare combinat sportiv din Europa. Iar în îndepărtatul oraş australian se desfăşoară din plin construcţia edificiilor sportive olimpice. Aici, pe stadionul central, se va aprinde în noiembrie a.c. flacăra olimpică a celei de a XVI ediţii a Jocurilor olimpice de vară. In aceste luni hotărîtoare ale lucrărilor de pe şantierul Marelui Stadion din Moscova şi al Olimp-park-ului (aşa se numeşte complexul de edificii sportive din Melbourne) între constructorii sovietici şi australieni a avut loc un schimb de corespondenţă.

De curînd a sosit la Lujniki — după cum relatează ziarul „Komsomolskaia Pravda" un plic cu ştampila oraşului Melbourne. Din plicul lunguieţ a fost scoasă o năframă de mătase, împărţită în patru pătrate; în stînga, sus se află imprimat programul complect al jocurilor olimpice care se vor desfăşura între 22 noiembrie şi 8 decembrie 1956; în dreapta, sus se poate vedea tradiţionala flacără olimpică, iar în partea de jos, stadionul central Olimp-park.

In scrisoarea semnată de secretarul consiliului industrial al muncitorilor constructori din Australia, P. Klansi, se spune: „Salutăm întrecerea prietenească dintre atleţii ţării noastre şi atleţii din alte ţări şi ne exprimăm convingerea ca această întrecere prietenească va contribui la întărirea continuă a păcii în întreaga lume. Ca muncitori-constructori noi am dori să vedem în componenţa delegaţiei ţării voastre un muncitor-constructor sovietic pentru ca să ne putem manifesta ospitalitatea faţă de un membru al unei uniuni frăţeşti a constructorilor".

Constructorii din Lujniki au hotărît să trimită la Melbourne în dar, prietenilor lor australieni un taler pe care va fi înfăţişat Marele Stadion din Moscova.

Ultimele ştiri sportive

● Federaţia franceză de handbal a propus în urmă cu cîteva luni organizarea în cursul anului viitor a unei noi competiţii internaţionale de handball redus „Cupa Europei" interoraşe. Intrecerile ar urma să aibă loc din doi în doi ani.

Pînă în prezent federaţiile de handbal din 10 ţări şi anume: Suedia, Danemarca, R.P. Ungară, R.P.R., R.P.F. Iugoslavia, Spania, Belgia, Luxemburg, Norvegia, R.P. Polonă s-au declarat de acord cu organizarea acestei competiţii.

● Comisia de selecţionare a alcătuit vineri echipa R.P.R. care va juca duminică în compania reprezentativei Suediei. Iată componenţa echipei: Voinescu — V. Zavoda, Androvici, Neacşu — Onisie, Bone — Copil, Constantin, Ozon, Fr. Zavoda, Tătaru.

Rezerve: Toma (portar), Apolzan, Szökö (fundaşi), Pereţ, Băcuţ (mijlocaşi), Georgescu şi Suciu (înaintaşi).

Intîlnirea va fi arbitrată de Balla Carol (R.P. Ungară) ajutat la tuşă de M. Cruţescu şi D. Schulder (R.P.R.).

● **Duminică 17 iunie, cu începere de la ora 17,45, pe programul I se va transmite în întregime de pe stadionul „23 August" din Capitală întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi Suediei.**

● In continuarea turneului pe care-l întreprinde în R.P. Polonă echipa braziliană de fotbal Atletica Portuguesa a întîlnit la 14 iunie la Wroclaw reprezentativa secundă a R.P. Polone. Echipa polonă a jucat excelent terminînd învingătoare cu scorul de 4—2 (3—0).

● Pe stadionul Ullevall din Oslo a avut loc la 13 iunie întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele reprezentative ale Norvegiei şi R.F. Germane. La capătul unui joc spectaculos fotbaliştii germani au obţinut victoria cu scorul de 3—1.

In acest meci, echipa Norvegiei a aliniat următoarea formaţie: Hansen — Bakker, Falck, Legernes, Syenssen, Hernes — Kote, Dybwad, Sandengen, Kristiansen, Nilsen.

■ Jocurile olimpice ecvestre de la Stockholm au continuat vineri cu concursul pentru „Marele premiu de dresaj".

Clasamentul provizoriu pînă la terminarea concursului are în frunte pe suedezul Gosta Bolsterstern cu 794 puncte, urmat de Hanelore Weygand (Germania) — 785 puncte şi Gustav Fischer (Elveţia) — 750 puncte.

Călăreţii romîni au arătat în această probă calităţi frumoase, ocupînd locuri bune în clasament. Echipa noastră se află pe locul trei în clasamentul pe naţiuni în urma echipelor Germaniei şi Uniunii Sovietice, iar la individual Gh. Teodorescu (pe calul Palatin) este al 7-lea cu 721 puncte şi N. Mihalcea (pe calul Mihnea) al 13-lea cu 625 puncte.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52